

Легат Електродистрибуције Трстеник
Завичајни уметници

КАТАЛОГ

Легат Електродистрибуције Трстеник
Завичајни уметници

КАТАЛОГ

Издавачи

Електродистрибуција Трстеник
Народна библиотека Јефимија Трстеник

Уредници

Божидар Петровић
Верољуб Вукашиновић

Ликовни и технички уредник

Иван Величковић

Стручни консултант

Љубица Миљковић
музејски саветник Народног музеја Београд

Графичка припрема

Денис Викић

Фотографије

Небојша Стојановић

Штампа

Службени гласник, Београд

Тираж

350

ISBN 86-83191-26-5

Легат Електродистрибуције Трстеник
Завичајни уметници

КАТАЛОГ

Електродистрибуција Трстеник
Народна библиотека *Јефимија* Трстеник

ТРСТЕНИК 2006.

*Поводом двадесетї іодина улаїања Електїродистїрибуцїје Трсїеник у кулїуру
и стїо њедесетї іодина од рођења Николе Тесле*

СТВАРАЊЕ ЛЕГАТА ЗАВИЧАЈНИХ УМЕТНИКА У ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈИ ТРСТЕНИК

У протекле две деценије запослени у Електродистрибуцији Трстеник, упоредо са својим редовним пословима, често су помагали културу и уметничко стваралаштво у нашој средини. Материјално су помогли и дали значајан допринос у организовању две значајне манифестације „Јефимијиних дана“ и „Савремене српске прозе“, као и других књижевних и културних догађаја у којима су учествовали наши најугледнији ствараоци. Посебна пажња је посвећена неговању завичајног уметничког стваралаштва, па је у том погледу Електродистрибуција Трстеник уложила значајна средства у штампање и промоцију књига завичајних аутора, куповину значајних књига за библиотеке, посебна пажња је указана Народној библиотеци „Јефимија“ приликом формирања и опремања завичајног одељења. Било је и много других, разних активности и у другим областима уметничког живота наше средине, али се посебно издвојила једна област коју Електродистрибуција пажљиво негује већ двадесет година. То је окупљање ликовних уметника са овог простора, који живе у Трстенику али и у другим местима и градовима а повезују их завичајни корени са овог тла и заједничка нит стваралаштва.

Читава ова прича спонтано је почела далеке 1986. године, тада је израђена слика дела старог Трстеника где је била просторија дежурних електричара, а слику су заједнички урадили Слободан Оролић и Чедомир Јовановић. Сликарски материјал је обезбедила Електродистрибуција Трстеник. Наредне, 1987. године, донета је одлука о постављању споменика Николи Тесли, а на позивном конкурс у победио наш завичајни уметник, вајар Милија Глишић, тадашњи професор на Факултету ликовних уметности у Београду. Тај догађај је, на неки начин, био пресудно важан у опредељењу да наставимо сарадњу и дружење са уметницима који потичу са ових простора. Жеља нам је била да их окупимо и што више приближимо и вратимо завичају од којег су се, идући за својом уметничком судбином, физички удаљили. Хтели смо тиме и да демантујемо уврежено мишљење да је најтеже бити успешан у својој средини. Наиме, била нам је намера да улажући у уметност, оплеменимо наш радни простор, учинимо га лепшим, пријатнијим и хуманијим, да та естетска димензија има утицаја на запослене и њихов однос према нашим корисницима.

После две деценије систематског улагања, прикупљања и чувања радова завичајних уметника имамо збирку од 195 уметничких дела које је стварало 52 аутора. Од тога су 91 слике у разним техникама, 6 икона, 3 цртежа, 67 графичких радова, два мозаика, 20 скулптура у различитим материјалима, 4 рада у керамици, 1 фотографија и 1 рад у текстилу. Посебно је занимљиво да у саставу збирке постоје и два цртежа чији су аутори два ученика основних школа из Трстеника награђених на ликовним конкурсима Електропривреде Србије. Радови за ову збирку су, у почетку, набављани купови-

ном за уређење простора Електродистрибуције, а касније смо део радова добили на поклон од аутора којима смо помогли у организовању изложби. Тако је 1997. године завичајни вајар Драгољуб Димитријевић, професор на Факултету примењених уметности у Београду, радећи на скулптури „Белег“ окупио неколико младих трстеничких вајара и студената вајарства чији су радови у беловодском камену остали у власништву Електродистрибуције.

Следеће године припремили смо и организовали ликовну колонију под називом „Завичајци ‘98“ у манастиру Љубостиња, и захваљујући том окупљању сликара збирка Електродистрибуције је обogaћена са значајним бројем нових радова. Те године су започети и разговори у колективу о томе како да се даље организује постојећа збирка и како да се она допуњава и сачува за будућност. На Синдикалном збору запослених одлучено је да се збирка формира као легат који ће носити име „Легат Електродистрибуције Трстеник – завичајни уметници“, са циљем да се он једног дана повери на чување некој од установе културе у нашем граду. Подсећамо да је изложба тако формираног легата организована у Ликовном салону Дома културе у Трстенику 2000. године. За припрему изложбе и повећање збирке од наших уметника добијено је на поклон 18 радова (слике, керамика, скулптура).

Академски сликар Миодраг Бајић, професор на Факултету примењених уметности у Београду, иначе пореклом из познате породице Бајић у Медвеђи, поклонио је Легату по примерак бакрописа из своје збирке на којој је радио од 1973. до 2006. године. Њему су се придружили и други завичајни уметници, као и чланови породица преминулих уметника, и тако смо дошли до значајног броја уметничких дела која данас чине збирку овог Легата. Треба поменути и поклоњене слике од стране Електросрбије Краљево, Београделектра из Београда, Синдиката Електросрбије Краљево, Електродистрибуције Крушевац, ППТ „Ремонт и енергетика“ из Трстеника и других дародаваца, а такође је, као плод дугогодишње сарадње са Народним универзитетом у Трстенику, а поводом обележавања стогодишњице Електропривреде Србије, добијен значајан број слика са мотивима из Трстеника и околине које је урадио Љубомир Симоновић.

После две деценије систематског улагања, прикупљања и чувања радова у свему овоме посебну пажњу заслужује чињеница да су материјалана средства за ове послове, током те две деценије, обезбеђена захваљујући Синдикату Електродистрибуције Трстеник, који је са својим члановима био носилац и организатор свих активности. Велику помоћ и разумевање пружила је и Електросрбија Краљево, која је поред моралне подршке улагала и материјална средства и тако нам помогла да у овоме истрајемо. Такође, треба поменути и значајан допринос Синдиката Електросрбије Краљево. Иза свега наведеног – од идејне до организационе и материјалне подршке – стајала је пословна политика Електродистрибуције Трстеник, која је уз једнодушну подршку запослених довела до ових резултата. У културном погледу они су значајно допринели свеукупном животу и раду у нашој средини.

Данас, када се налазимо пред организационим променама у Електропривреди Србије, сматрамо да је дошао тренутак да се оствари жеља запослених у Електродистрибуцији Трстеник, који су 1998. године одлучили да се ова збирка посебно обогати и трајно сачува за наш град, чиме ће се на најбољи начин потврдити њихов труд и љубав коју су унели у дводеценијско улагање у завичајно уметничко стваралаштво. Поштујући одлуку да се збирка, односно *Легати* трајно повери на бригу и чување некој од установа културе, определили смо се за Народну библиотеку „Јефимија“ у чијем саставу постоји Завичајно одељење. С обзиром да збирку чине радови завичајних уметника и да је библиотека као установа трајна гаранција успешног чувања и афирмације ове збирке, сматрамо то најбољим решењем, јер збирку уметничких радова прати и одговарајући документарни материјал везан за досадашњи рад Легата, а то су каталози и подаци о ауторима, као и одређени број стручних књига из уметности. Надамо се да ће сав тај материјал наћи право место у библиотеци где ће бити доступан грађанима у физичком и електронском облику.

Стручни суд о овој јединственој збирци даће ликовни критичари и историчари уметности који прате ликовни живот уметника нашег краја. Истичемо да наш критеријум за формирање споменуте збирке није био искључиво вреднован у стручно-уметничком смислу, већ је, пре свега, то завичајна припадност. Дакле, збирку нисмо правили само од познатих имена већ по критеријуму припадности нашем крају.

Треба споменути једно драгоцено искуство. Наиме, током неколико окупљања уметника, они су се међусобно зближили и боље упознали, стварајући нова дела, која ће и њих и нас подсећати на период заједничког дружења и сарадње. Тако смо са овим уметницима-завичајцима постали велики пријатељи, а Електродистрибуција Трстеник је добила једну од најлепших радних средина са великим бројем уметничких дела. Многи од наших угледних гостију своје утиске о естетским дOMETИМА нашег радног окружења забележили су у „књизи утисака“ наше организације.

Поштовани љубитељи уметности, овај каталог – монографија где су скупљени сви значајни подаци о „Легату Електродистрибуције Трстеник – завичајни уметници“ и о његовим ауторима, представља круну двадесетогодишњег заједничког, лепог и пријатног рада на пољу културе и уметности у нашој средини. На томе су заједнички радили запослени у Електродистрибуцији Трстеник и запослени у установама културе у Трстенику. Свако је на свој начин дао допринос, а највећи је, свакако, допринос самих уметника.

С великом захвалношћу свима у име „Електродистрибуције Трстеник“,

Божидар Пејировић

КАТАЛОГ

Биографије аутора

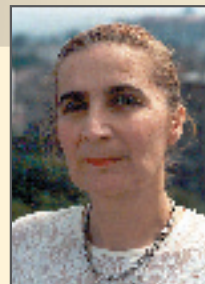

каш. бр. 1-5

Jovana Tadić

ЈАГОДЕ И ЈАСМИН, 2000.
Уље на платну, 60 x 50

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК

Уметнички атеље, Београд

Рођена је у Врању 1948. године. Завичајни корени су јој у Мијајловцу, у фамилији Петрашиновић, што на дирљив начин открива истовремено кад и њен муж Миодраг-Мића Бајић своју Медвеђу. Дипломирала је на Факултету примењених уметности у Београду, одсек унутрашња архитектура, 1972. године. Упоредо студирала Архитектонски факултет у Београду.

Године 1973. запослила се у фабрици кожне галантерије „29. новембар“ у Београду као самостални дизајнер. Поред пројеката кожне галантерије, за потребе фирме, радила је и послове графичких комуникација, пројекте ентеријера (адаптације фабричких продавница), пројекте штандова и сл. Од 1977. постаје креатор-шеф моделарнице. Децембра 1977. прелази у радну организацију „КТК Зајечар“ из Зајечара, представништво у Београду, на место модног креатора за галантерију. Члан је УЛУПУДС-а од 1974. године, а 1982. добија статус самосталног уметника. Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе слика:

2003. и 1997. Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 2003, 1997. и 1991. Галерија НУБС, Београд; 2000. Галерија „Боем“, Старчево; 1989. „EURO ART“, Галерија „SB“, Los Angeles; 1985. Паг, Хрватска.

Самостална модна ревија:

1984. Кожна галантерија за бутик „Максим“, из Београда – организација листа „Базар“.

Учесник је 74 заједничких изложби и пет ликовних колонија.

Добитник је више значајних награда у области модног дизајна и једне за сликарство. Носилац више функција у УЛУПУДС-у и аутор већег броја пројеката из области унутрашње архитектуре, графичке комуникације и моде.

каш. бр. 2-1

Miroslav Tadić

КРОВОВИ, 1999.
Уље на платну, 100 x 80

ДОЦЕНТ

Академија уметности „Браћа Карић“, Београд

Рођена је 1975. године у Београду. Завршила је Пету београдску гимназију. Дипломирала је сценографију 1999. на Факултету примењених уметности у Београду, а на истом магистрирала 2003. године. Интердисциплинарни докторске студије, група за Теорију уметности и медија, уписује 2003. године на Универзитету уметности у Београду.

Члан је УЛУПУДС-а од 2001.

Ради као доцент на Академији уметности „Браћа Карић“ у Београду, за предмет Сценографија и костим. Као професор по позиву радила на Факултету драмских уметности у Цетињу и на Факултету драмских уметности у Београду.

Награде:

2006. Плакета 38. Мајске изложбе за сценографију представе „Емигранти“ Народног позоришта из Ниша; 2006. Награда за представу „Госпођа министарка“, Б. Нушић, за најбољу представу у целини на 23. „Нушићевим данима“; 2004. Награда за сценографију представе „X+Y=0“, Борислав Пекић, позоришног фестивала Борини позоришни дани, Врање; 2000. Плакета Удружења универзитетских професора и научника Србије „Проф. др. Војислав К. Стојановић“ за најбољег студента у области уметности; 1999. Награда Универзитета уметности у Београду за најбољег дипломираног студента за школску 1998-1999.

Велики број позоришних, филмских и телевизијских сценографија.

Самосталне изложбе:

2004. 4 мале сцене, Галерија Центра за културу, Сопот; 2003. Магистарска изложба Југословенски хорор филм – „Живи мртваци“, Срећна галерија, СКЦ, Београд; 2001. Кроки, Галерија Културног центра „Студентски град“, Београд; 1999. Сценографије, Галерија Факултета ликовних уметности, Београд; 1998. Цртежи и слике, Галерија НУБС, Београд; 1998. Сценографске скице, Галерија Дом омладине, Панчево.

Излагала на бројним групним изложбама у земљи и иностранству (V Prague quadrenial, Праг; World stage design, Торонто) и учествовала у сликарској колонији „Завичајни уметници“ у Трстенику 2000.

кат. бр. 3-7

Miroslav Stanić

ВЕЛИКО КРДО КОЊА, 1999.
Уље на дрвету, 56 x 100

РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

Факултет примењених уметности, Београд

Рођен је 1943. године у Београду. Пореклом је из Медвеђе код Трстеника и своју везу са завичајем предака открио је захваљујући сарадњи са Електродистрибуцијом Трстеник. Дипломирао је на Академији примењених уметности у Београду 1969. године, на одсеку примењеног сликарства, а последипломске студије 1973. године на истом одсеку.

Од 1972. је запослен на ФПУ у звању асистента, за предмет Анатомско цртање, а сада је у звању редовног професора. Радио је и као професор на Факултету ликовних уметности у Београду у периоду од 1983-1985., на Уметничкој академији у Новом Саду од 1986-1992. На Академији, касније Факултету примењених уметности, био је члан већег броја стручних комисија, члан Савета у два мандата, продекан за наставу у четири мандата од 1989-2000. године. Више пута био је члан и председник различитих жирија за ликовне манифестације. Члан је и председник савета галерије НУБС.

Бави се сликарством, графиком, мозаиком... Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе:

1970. Дом ЈНА, Карловац; 1974, 1978. и 1983. Галерија графички колектив, Београд; 1985. Уметничка галерија, Паг (Хрватска); 1989. Галерија SB, Los Angeles; 1990. Југословенски културни центар, Њујорк; 1992. Уметничка галерија „Милош Црњански“, Београд; 1992. Уметничка галерија НИС Југопетрол, Београд; 1993. Галерија Оскар, Вашингтон; 1994. Градска галерија, Ужице; 1998. и 2005. Велика галерија Студентски град, Београд; 1999. Галерија „Боем“, Старчево; 2003. Легат ЕД Трстеник, Ликовни салон Дома културе, Трстеник; Културни центар, Параћин.

Учествовао на 81 групној изложби у земљи, 7 у иностранству, 13 ликовних колонија у земљи и једној у иностранству.

Добитник је већег броја награда, признања, грамата и откупа, а радови му се налазе у музејима, галеријама, легатима и приватним збиркама.

Публикована дела:

Монографија *Човек – анаџомија – умејносьи*, СЦК, Београд, 2000.; „Анатомски атлас“ за уџбеник проф. Рудија Габерца, *Скелетни и мишићни сисџем човека*, Ректорат Универзитета уметности, Београд; „Анатомски атлас“ за књигу *Нова илусџирована медицинска енциклопедџија*, др Роберт Ротенберг, У припреми Монографија *Коњ и човек*.

каш. бр. 4-2

Дрво

ДРВО, 2000.
Уље на палтну, 80 x 60

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Београд

Рођена је 1978. године у Београду. За Трстенички крај је везана преко порекла својих родитеља, такође сликара, оца Миодрага и мајке Гордане. Завршила је Пету београдску гимназију 1977. Дипломирала је на Факултету примењених уметности, на одсеку Зидно сликарство 2002. године у класи професора Слободана Ђуричковића у Београду, а магистрирала на истом факултету 2006. Од 2004. ради као сарадник на Академији лепих уметности у Београду за предмете Анатомско цртање, Вечерњи акт и Технике зидног сликарства.

Члан је УЛУПУДС-а од 2005. године.

Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе:

2001. Изложба цртежа и слика, НУ „Браћа Стаменковић“, Београд; 2002. Изложба слика, НУ „Браћа Стаменковић“, Београд; 2004. Изложба слика, Галерија „Мадам“, Панчево; Изложба фотографија, SPAZIO PER L'ARTE – Space For Artwork, Галерија OZONE, Београд; 2006. Магистарска изложба Транспоновани пејзаж у мозаику и витражу за ентеријер одређеног архитектонског објекта, НУ „Браћа Стаменковић“, Београд и Ликовни салон Дома културе, Трстеник.

Групне изложбе:

1998, 1999, 2002. и 2003. НУ „Браћа Стаменковић“, Београд; 2000. Легат 2000, ЕД Трстеник; 2003, 2004, 2005. и 2006. Музеј „25. мај“, Београд; 2003. Градска галерија, Параћин; 2006. Галерија културног центра, Београд.

Уметничке колоније:

2000. Трстеник и 2003. Параћин.

Изведена дела:

Зидна композиција у техници мозика, део пројекта магистарског рада, Општина Трстеник.

каш. бр. 5-1

Бонановић Владимир

КУЛА, 2001.
Гипс, 112 x 34 x 34

ВЛАДИМИР БАНАШЕВИЋ
академски вајар

ПРОФЕСОР
ОШ „Свети Сава“, Трстеник

Рођен је 1977. године у Трстенику. Завршио је основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику. Након завршене Гимназије „Вук Караџић“ у Трстенику, дипломирао је вајарство код професора Мирољуба Стаменковића на Факултету примењених уметности у Београду 2001. године.

Након дипломирања ради као професор ликовне културе, прво у Техничкој школи 2001-2002. године, затим у Основној школи „Раде Додић“ у Милутовцу 2003-2004, а сада од 2004. године ради у ОШ „Свети Сава“ у Пејовцу.

Бави се само вајарством и учесник је више групних изложби и неколико вајарских колонија.

Живи и ради у Трстенику.

Изложбе:

1998. НУ „Браћа Стаменковић“, Београд; 1999. и 2000. Галерија Сингидунум, Београд; 2001. Галерија примењених уметности, Београд; 2004. и 2006. Ликовни салон Дома културе Трстеник.

каш. бр. 6-1

Бепко

СВЕЧАНОСТ, 1996.
Мозаик, 255 x 255

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Уметничка радионица, Београд

Рођен је 1949. године у Горњој Омашници код Трстеника. Дипломирао је сликарство на Академији ликовних уметности у Београду где је и магистрирао код професора Зорана Петровића, 1978. године. Током седамдесетих и почетком осамдесетих претежно се бави дизајном, декорацијом, муралом и витражима великог формата. Године 1984. приређује у Галерији Културног центра у Београду до тада највећу изложбу мозаика код нас, након које постаје један од водећих мозаичара у ондашњој Југославији.

Члан је УЛУС-а од 1978., а УЛУПУДС-а од 1984. године.

Живео је и радио у Београду, све до своје смрти 2000. године.

Самостално излагао:

1978. Галерија Коларчевог универзитета, Београд; 1984. Галерија Културног центра, Београд; 1987. Пореч.

Групе изложбе:

1984. Пареницијум и Хотел „Матерада“ у Поречу; 1991. Базен Бор; ПКБ Београд; 1995. Метро станица „Вуков споменик“, Београд; 1996. Хотел „Језеро“, Врњачка Бања; Сала завичајне уметности, ЕД Трстеник; 1997. Сунчани врхови и Жупска кућа – Сури, Копаник; 1998. Сала за венчање Општине Александровац; Фонтана на Авалском путу, Београд; 1990. Станбенд, Београд.

За свој рад је добио неколико награда, признања и откупних награда, као и за најбољу изложбу у сезони 1977/78. Галерије Коларчевог народног универзитета у Београду.

каш. бр. 7-2

Трстеник

БАЛКАН, 2005.
Дрво, 70 x 60 x 49

ПРОФЕСОР
ОШ „Миодраг Чајетинац Чајка“, Трстеник

Рођен је 1966. године у Трстенику, а одрастао је у селу Доња Црнишава. Основну школу завршава у Почековини. Средњу школу математичког смера у Трстенику. Дипломирао је вајарство на Академији уметности у Приштини 1997. године у класи професора Зорана Каралејића.

Након једногодишњег рада у Гимназији у Трстенику, сада ради као наставник ликовне културе у основним школама „Јован Јовановић Змај“ у Стопањи и „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику.

При Народном универзитету Трстеник држао је четири године школу цртања, сликања и вајања (велики број његових ученика је уписао уметничке факултете и средње уметничке школе).

Поред вајарства бави се сликарством, иконописом, позоришном сценографијом и уметничком фотографијом.

Живи и ради у Трстенику и Доњој Црнишави, где има сопствену уметничку радионицу.

Излагао је два пута самостално и више пута групно:

Трстеник, Крушевац, Краљево, Београд, Приштина, Горњи Милановац, Врњачка Бања, Ниш, Софија, Велико Трново...

Учесник више вајарских колонија у земљи и иностранству, а 1999. године је био, као вајар, члан међународне археолошке екипе на радовима на локалитету Античка аполонија понтика у Бугарској.

Добитник универзитетске награде за скулптуру, а радови му се налазе у Бугарској, Врњачкој Бањи, Трстенику и у многим приватним збиркама.

каш. бр. 8-2

Мирош Брнец

ЈУТРО У ПОЉНИ, 1998.
Уље на платну, 60 x 80

ЗЕМЉОРАДНИК
Пољна, Трстеник

Рођен је 1930. године у Пољни, селу код Трстеника. Основну школу је завршио у Пољни, а квалификације за библиотекара и трговца у Крушевцу. Прво је од 1955. године радио као библиотекар у Дому културе у Пољни, а касније од 1959. радио је као квалификовани радник у трговини све до пензионисања 1990. године.

Веома касно, тек у својој четрдесетој, 1971. године почиње да слика свет свог села, спонтано и временом постао је најпознатији представник наиве у Левчу и Поморављу. Спада у веома плодне сликаре, до сада је насликао више од 300 слика, од чега је 200 слика у његовом власништву.

Уврштен је у антологију *Наива у Србији*, 1991., Славомира Војиновића. Живи и ради у Пољни.

Самосталне изложбе:

Крушевац, Трстеник, Велика Дренова, Хрватски Карловци, Пољна и веше пута у Милутовцу.

Групе изложбе:

Јагодина, Каленић, Ужице, Крушевац, Травник, Трстеник...

Награђиван је неколико пута за свој сликарски рад, а радови му се налазе углавном у приватним збиракама у нашој земљи и Француској, Немачкој, Енглеској, Русији...

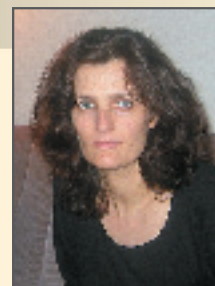

каш. бр. 9-1

Ванко Петровић

РАСПЕЋЕ 2, 1998.
Уље на платну, 60 x 50

ПРОФЕСОР

Гимназија „Вук Караџић“, Трстеник

Рођена је 1964. године у Приједору, девојачко Митић. Основно образовање је стекла у Трстенику. Након средње дизајнерске школе у Нишу завршила је Факултет примењених уметности, одсек примењено сликарство – конзервација и рестаурација у класи професора Владимира Тодоровића у Београду. Постдипломске студије – Конзервација и рестаурација уписује код професора Милорада Медића и две године праксу изводи у Народном музеју у Београду.

Од 1989. године активно се бави иконописом и мозаиком. Самостално је насликала иконе за иконостасе у црквама Рођење Христово у Рашевици, Св. царица Јелена и цар Константин у Коретишту и Св. Никола у Раљи. Заједно са супругом Иваном Величковићем, академским сликаром, извела је и два мозаика – Успење Св. Ане и Св. Арх. Михаило у цркви Св. Ана у Бучју. Иконе јој се налазе у многим манастирима и црквама и у разним збиркама.

Бави се и рестаурацијом и конзервацијом. Као члан екипе Републичког завода за заштиту споменика културе радила је у манастирима Бањска, Милешева и Дечани. Са супругом је урадила рестаурацију и конзервацију иконостаса у црквама Св. Тројица у Трстенику и Св. Арх. Гаврило у Горњем Рибнику код Трстеника.

Живи и ради у Трстенику као професор ликовне културе у Гимназији „Вук Караџић“ и бави се сликарством, иконописом, мозаиком и рестаурацијом и конзервацијом.

Самосталне и групне изложбе:

1988. Изложба слика, Ликовни салон Дома културе Трстеник; 1988. Изложба радова студената ФПУ – мозаици, Галерија Студентски град, Београд; 1998. Изложба икона – „Јефимијини дани“, Ликовни салон Дома културе Трстеник; 1999. Изложба икона, Народни музеј Нови Сад; 2000. Изложба Легат ЕД Трстеник, Ликовни салон Дома културе Трстеник.

Учесник је неколико сликарских колонија и носилац више признања и захвалница.

каш. бр. 10-1

И. Величковић

ПРЕОБРАЖЕЊЕ ГОСПОДЊЕ, 1998.
Уље на платну, 80 x 60

БИБЛИОТЕКАР

Народна библиотека „Јефимија“, Трстеник

Рођен је 1957. године у Трстенику. Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ и гимназију је завршио у Трстенику. Своје студије започиње на Филозофском факултету на групи за филозофију у Београду. Паралелно са студирањем филозофије похађа школе цртања и сликања у Шуматовачкој и код Сергеја у Београду. У то време проводи и два месеца у Паризу. Након вишегодишњег прекида и рада у Издавачким кућама на продаји књига и две године у „Инвестбанци“ у Београду, наставља студије на Факултету ликовних уметности у Београду. Дипломирао је сликарство код професора Славољуба Чворовића. У току студирања као сликар – члан екипе Републичког завода за заштиту споменика културе радио је на рестаурацији и конзервацији у манастирима Дечани, Милешева и Бањска код Прибоја.

По повратку у Трстеник, као професор ликовне културе је радио у Гимназији и Техничкој школи и у више основних школа у општини Трстеник. Након полугодишњег боравка у Сједињеним америчким државама ради на месту секретара Културно просветне заједнице Трстеник.

Члан је Организационог одбора и уредник ликовног програма културне манифестације „Јефимијини дани“ и књижевне манифестације „Савремена српска проза“ и члан редакције и ликовни и технички уредник часописа „Јефимија“ и зборника радова „Савремена српска проза“.

Председник је комисије за културу општине Трстеник.

Са супругом Аном је извршио рестаурацију и конзервацију иконостаса у црквама Св. Тројица у Трстенику и Св. Арх. Гаврило у Горњем Рибнику и извео два мозаика – Успење Св. Ане и Св. Арх. Михаило у цркви Успења Свете Ане у Бучју.

Технички и ликовно је обрадио и уредио више десетина књига, велики број плаката и другог штампаног материјала. Више пута је групно излагао у Београду, Приштини Новом Саду, Трстенику.

Живи и ради у Трстенику као библиотекар у Завичајном одељењу Народне библиотеке „Јефимија“ и бави се сликарством, мозаиком, графичким дизајном и рестаурацијом и конзервацијом.

кат. бр. 11-1

Mija Veselinović

РЕЉЕФ, 1998.
Рељеф на платну, 50 x 70

СТУДЕНТ

Факултет за дизајн, Београд

Рођена је 1974 у Трстенику. Завршила је основну и средњу економску школу у Трстенику, а Вишу школу ликовних и примењених уметности, смер наставник ликовне културе у Београду. Студент је Факултета за дизајн у Београду, одсек – графички дизајн.

Чланица је редакције стрип магазина „Шлиц“ и активно учествује у раду истоимене стрип радионице. Један је од оснивача Центра за алтернативна истраживања – CENALIS, Београд. Ауторка је великог броја идејних решења за плакате и остале промотивне материјале.

Уредница збирке стрипова Целулит (CENALIS – Центар за алтернативна истраживања, Београд) и иницијаторка и учесница пројекта „Шлиц Club Tour – стрипови и свашта“, (реализованог у једанаест градова Србије, у периоду новембар 2003. – јануар 2004.).

Живи, студира и ради у Београду.

Самосталне и групне изложбе стрипова и илустрација:

2002. Е-флит (Флит на Квадрат); Загреб, Хрватска; 2003. Салон стрипа Ниш 03, галерија Културног центра, Ниш; 2003. ОРА 03, Галерија клуба Победник – самостална изложба, Калемегданска тврђава, Београд; 2003. Balcan Comics Ghetto, Прилеп – Битоље – Охрид, Македонија; 2003. Табор Филм Фестивал, Кумровец – Десинић, Хрватска; 2004. Fumetto – International Comix Festival, Луцерн, Швајцарска; 2004. MIFOC – Мостарски Интеркултурални Фестивал, Мостар, БиХ; 2002-2006. I, II, III, IV и V Интернационални фестивал ауторског стрипа, Панчево, Србија; 2004. VIII Међународни бијенале илустрације, Галерија Прогрес, Београд; 2004. II Међународни салон стрипа, Студентски културни центар, Београд; 2005. III Међународни салон стрипа, Студентски културни центар, Београд, Србија; 2005. Imagine The Time, изложба илустрација за календар, Клаудиано, Италија; 2005. БЕЛЕФ 05 – изложба На време, Галерија Градске библиотеке, Београд; 2005. Цртани романи Show, међународна смотра стрипа, Загреб, Хрватска; 2006. V Гррр! фестивал – самостална изложба стрипова и илустрација, Галерија – посластичарница Поповић, Панчево; 2006. I београдска недеља дизајна, изложба студентских радова, Мала галерија, СКЦ, Београд; 2006. Questi sono e Balcano, Spartaco centar, Равена, Италија.

Велики број награда за стрип.

25th

32

ДИРЕКТОР

Музеј Norreum Margi, Ђуприја

Рођен је 1943. године у Ђуприји. Основну школу, до четвртог разреда, завршио је у Трстенику. Захваљујући наставнику географије Лазовићу шаље своје радове дечијим листовима и постаје ђак сликар. Дипломирао је на Факултету примењених уметности у Београду 1968. године у класи Александра Томашевића и Рајка Николића.

Радио је као дизајнер Српске фабрике стакла у Параћину, а од 1972. је на функцији секретара Заједнице културе општине Ђуприја. Од 1993. године је директор Музеја Norreum Margi у Ђуприји.

Покретач је и дугогодишњи организатор културне манифестације Матићевидани.

За досадашњи рад у привреди и друштвеним делатностима више пута је награђиван.

Члан SPID-YU и УЛУПУДС-а од 1971. године.

Бави се сликарством и графичким дизајном.

Живи и ради у Ђуприји.

Самосталне изложбе:

1970. Галерија „Стара воденица“, Ђуприја; 1972. Музеј примењених уметности, Београд; 1979. Музеј револуције, Цеље, Словенија; 1994. Плоча, Ђуприја; 1995. Народна библиотека, Деспотовац; 1995. Гимназија, Ђуприја; 1998. Музеј Norreum Margi, Ђуприја; 2001. Галерија Агробанке, Београд.

Групе изложбе:

1971. УЛУПУДС, Београд; 1971. и 1972. Октобарски салон, Београд; 1971. Мајска изложба, Београд; Музичка школа, Ђуприја.

Радови му се налазе у Музеју примењених уметности у Београду, Музеју у Ровињу, Музеју у Параћину, као и у приватним збиркама у земљи, Немачкој и Сједињеним америчким државама.

кат. бр. 13-1

М. Јурић

НИКОЛА ТЕСЛА, 1988.
Бронза, 94 x 51 x 43

РЕДОВНИ ПРОФЕСОР (у пензији)
Факултет ликовних уметности, Београд

Рођен је у 1932. године у Риљцу код Трстеника. Близина манастира Каленић и Љубостиње и снажни призори сеоског живота из раног детињства необично су утицали на његову уметничку судбину. Након завршене Учитељске и Више педагошке школе, дипломирао је вајарство на Академији ликовних уметности у Београду 1961. године, у класи професора Јована Кратхофилова, а постдипломске студије 1963. код професора Илије Коларевића.

Радио је као професор на Вишој педагошкој школи у Београду, а касније, све до пензионисања, као редовни професор вајарства на Факултету ликовних уметности у Београду.

Један је од оснивача вајарског симпозијума Венчац у Аранђеловцу.

Поред вајарства бави се сликарством и графиком, посебно литографијом. Члан је УЛУС-а од 1961., ЛАДЕ од 1963. године, УЛУПУДС-а од 1996. и ФИДЕМ-а.

Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе:

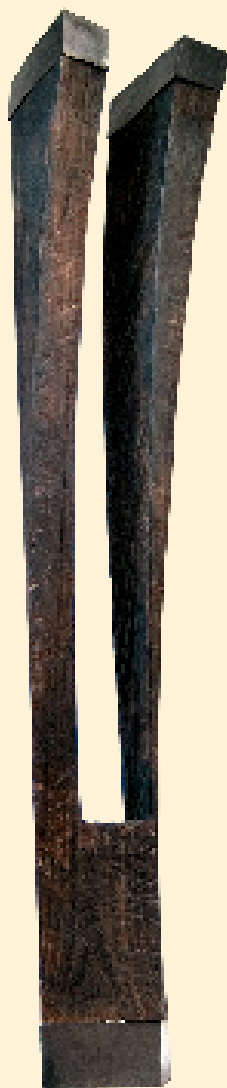
1958. Ђуприја, Параћин; 1965. Коларчев народни универзитет, Београд; 1966. Assumption Lounge University Center, Windsor (Канада); 1969. Коларчев народни универзитет, Београд; 1981. Салон Музеја савремене уметности, Београд; 1982. Мали ликовни салон, Крагујевац; Галерија Народног музеја, Краљево; Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 1983. Изложбени павиљон у Тврђави, Ниш; 1985. Галерија Стара капетанија, Земун.

Више групних изложби у нашој земљи и иностранству (Француска, Русија, Пољска...), а радови му се налазе у Музеју у Краљеву, Музеју савремене уметности и Народном музеју у Београду, Музеју града Београда, Музеју Србије, Музеју у Прилепу, Хагу... и у многобројним приватним збиркама, такође, у нашој земљи и иностранству (Сједињене америчке државе, Канада...).

Велики број награда (2002. Награда за животно дело УЛУПУДС-а) и откупа, а изведени радови у простору у Аранђеловцу, Тополи, Крупи, Прилепу, Врњачкој Бањи, Трстенику, Крушевцу, Београду, Ваљеву...

кат. бр. 14-1

GRACNER IVAN

СПОКОЈАН, 2004.
Дрво, метал, 162 x 36 x 24

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК

Вајарски атеље, Београд

Рођен је 1975. у Крушевцу. Одрастао је и завршио основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ и Гимназију у Трстенику. Вишу школу ликовних и примењених уметности у Београду завршава 1997. На Факултету примењених уметности у Београду дипломира вајарство 2002. у класи редовног професора Зорице Јанковић, а 2004. године уписује постдипломске студије на истом факултету, ментор Зорица Јанковић.

У новембру и децембру 2006. одлази на усавршавање у Париз у атељеима УЛУС-а. Радио је као сарадник на Вишој школи ликовних и примењених уметности у Београду 1997. године.

Поред вајарства се бави и сликањем.

Члан УЛУПУДС-а и УЛУС-а.

У уметничком савету је галерије Музеја у Руми.

Живи и ради у Београду.

Изведени радови у простору:

2004. Спомен обележје, двориште Техничке школе, Трстеник; Скулптура испред библиотеке у Бањалуци; 2006. Скулптура испред Телевизије „Логос“, Трстеник; Меморијалана скулптура, простор испред Дома културе у Трстенику.

Награде:

2002. Дипломска награда Конгреса Српског уједињења; 2003. Годишња награда општине Трстеник за културу.

Изложбе:

2003. Самостална изложба, Трстеник; 2002-2006. Пролећна изложба УЛУС-а, Београд; 2004-2006. Мајска изложба УЛУПУДС-а, Београд; 2004. Новогодишња изложба УЛУС-а, Београд; 2005. Аукцијска изложба УЛУС – Madl art, Београд; 2005. Изложба 3Darta УЛУПУДС-а, Београд; Carusel du Luvre, годишња изложба СБХ 2006. Пролећна изложба, Стара капетанија, Београд; Самостална изложба, Галерија СЛУЈ-а, Београд.

Колоније:

2002. и 2004. Тршић, 2004. Бугарска.

каш. бр. 15-6

НАЋВЕ, 2004.
Бронза, 20 x 70 x 39,5

РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

Факултет примењених уметности, Београд

Рођен је 1950. године у селу Чаири код Трстеника. Завршио је основну школу „Живадин Апостоловић“ у Трстенику, а средњу школу примењених уметности, одсек примењено вајарство, у Нишу. Дипломирао је на факултету примењених уметности у Београду на катедри вајарства, атеље – скулптура у простору и архитектури.

По завршетку факултета, провео је више година у вајарском атељеу на Венчацу радећи као стручни сарадник смотре уметности Мермер и звуци.

Редован је члан УЛУС-а и УЛУПУДС-а.

Од 1989. године запослен је на Факултету примењених уметности у Београду. Као наставник у звању доцента водио је наставу на предмету цртање и предмету моделовање, на одсеку примењено вајарство. У звању ванредног професора, водио је наставу на предмету примењено вајарство. Сада је Редовни професор и води наставу на старијим годинама и магистарским студијама. Функцију декана факултета је вршио у периоду од 1998. до 2000., а од 2004. године је шеф одсека за примењено вајарство и председник Савета факултета.

Као признати вајар није заборавио место свог рођења, напротив, веома активно учествује у многим уметничким пројектима у завичају.

Самосталне изложбе:

1970. Трстеник; 1971. Врњачка Бања; 1973. Трстеник; 1975. Дуго село, Загреб; 1988. Београд.

Групна излагања:

1970-2004. Ниш, Нови Београд, Ријека, Београд, Нови Сад, Земун, Бањалука, Дуго село – Загреб, Трстеник, Ваљево, Лесковац, Крушевац, Горњи Милановац, Книн, Ђиљане, Пријеполје, Ново Сарајево, Бијељина, Зворник, Кравице, Лакташи, Бела Вода, Вишеград, Париз.

Велики број награда и откупа и учешћа на вајарским колонијама. Преко педесет значајнијих дела реализованих у простору у нашој земљи и иностранству, а многобројна дела му се налазе у музејима, галеријама, установама и приватним збиркама.

каш. бр. 16-1

U222222

ГАЛИЈАНО, 2000.
Камен, 30 x 21 x 12,5

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Вајарски атеље, Београд

Рођен је 1974. године у Београду. Син Драгољуба Димитријевића из Чаира, професора вајарства на Факултету примењених уметности у Београду. Дипломирао је на Факултету примењених уметности на одсеку примењено вајарство 1999. године у Београду, а магистрирао у децембру 2003. године. Имао је низ јавних објеката, групних изложби и учесник је вајарских колонија. Живи и ради у Београду.

Јавни објекти:

Београд, Скулптура грађевинара на Технолошком факултету (коаутор); Трстеник, Споменичко обележје др Сави Станојевићу (коаутор); Трстеник, Спомен обележје на фасади ОШ Свети Сава, рељеф посвећен Светом Сави (коаутор); Трстеник, рељефи за портал порте цркве Свете тројице; Крушевац, Скулптура у простору Бела Вода; Никшић, Попрсје краља Николе, Музеј краља Николе; Милићи, Република Српска, Споменик палим ратницима и жртвама рата од 1991. до 1996. године; Бањалука, Република Српска, Скулптура у простору; Бањалука, Република Српска, Скулптура у ентеријеру Скупштине општине; Београд, Рељеф у ентеријеру клуба Chiaro&Scuro; СО Бањалука; Галерија Вишеград; Споменик Арсенију Чарнојевићу, Печуј.

Награде:

Прва награда за идејно решење Споменика палим ратницима и жртвама рата од 1991. до 1996. године, територија Општине Милићи, Република Српска; Откупна награда за решење Споменика краљу Николи у Никшићу; Прва награда за идејно решење Споменика палим ратницима и жртвама рата од 1991. до 1996. године, територија општине Лакташи, Република Српска; Откупна награда за идејно решење Споменика цару Константину у Нишу.

каш. бр. 17-1

монахиња Нина

СВ. ПРОРОК ИЛИЈА, 2003.
Темпера на дрвету, 66 x 45,5

СХИ-МОНАХИЊА
Манастир Велуће, Трстеник

Рођена је 1923. године у селу Бошњане код Варварина. На крштењу добила је име Миросинка. Одрасла је у богомољачкој кући Димитријевића у моравском селу Бошњане, која је за само пола века дала седам монаха: Игуман Данило, Игу머니ја Матрона, схи-монахиња Недеља, схи-монахиња Нина, монах Симеон, монахиња Серафима и монах Дамјан.

На Цвети, 1948. године искушеница Миросинка пострижена је у чин мале схиме са именом Нина од блаженопочившег Владике жичког Валеријана.

Добивши од Бога дар иконописања, она се трудила да добијени талент умножи и да на тај начин послужи Цркви. Прва знања из иконописања стицала је од живописца оца Наума из манастира Миљково. Богољубива, трудељубива и надасве даровита, монахиња Нина је наставила да се усавршава, најпре у иконописачкој радионици у манастиру Ћелије, затим седам година у иконописачкој радионици у манастиру Жичи.

Иконописала је велики број икона и десетак иконостаса.

На дан Светог апостола Андреја Првозваног, 13. децембра 2004. године, схи-монахиња Нина (Димитријевић), намесница манастира Ваведења Пресвете Богородице у Велућу упокојила се у Господу.

каш. бр. 18-1

M. Jerić

ПРЕДЕО, 2000.
Уље на платну, 70 x 50

СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ (у пензији)
Општински суд за прекршаје, Трстеник

Рођен је 1941. године у Милутовцу код Трстеника, где је и завршио основну школу. Средњу војну школу је завршио у Љубљани. Дипломирао је на Вишој правној школи у Београду.

Као млађи официр провео је девет година у Југословенској народној армији на раду у Сплиту и Струмици.

Од 1971. године ради у Трстенику, прво у Општинској администрацији, а касније као судија за прекршаје све до пензионисања.

Сликарством, иконописом и графиком се бави од 1965. године.

Пет година је учио графику код професора Бошка Карановића у Летњој школи графике у Врњачкој Бањи.

Члан је Клуба ликовних стваралаца Трстеник, једно време је био и председник овог клуба.

Живи и ради у Трстенику, где има сопствени атеље.

Самосталне изложбе:

1968. Штип, Македонија; 1969. и 2004. Београд; 1971. Јагодина; 1996, 2000. и 2004. Трстеник.

Важније колективне изложбе:

1965. Сплит, Хрватска; 1968. Струмица, Македонија; 1969. Скопље, Македонија; 1970. Београд; 1975, 1993, 1996. и 1999. Трстеник; 1980. Параћин; 2003. Горњи Милановац; 2005. Никшић; 2005. Анкара, Турска.

Добитник је Годишње награде општине Трстеник из области културе за 2004. годину и више пута је награђиван на општинским и регионалним смотрама ликовних стваралаца.

Аутор је иконостаса у Доњој Омашници и Пољни и више зидних композиција у црквама у Риљцу и Пољни. Радови му се налазе, претежно, у приватним збиркама у нашој земљи и иностранству.

каш. бр. 19-2

Т А Д О М И Р

ТЛО 2, 1998.
Уље на платну, 60 x 80

ГРАФИЧКИ УРЕДНИК
Телевизија „Логос“, Трстеник

Рођен је 1968. године у Трстенику. Завршио је основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику. Након средње уметничке школе у Нишу завршио је Факултет ликовних уметности у Београду, сликарски одсек, у класи професора Воје Тодорића 1995. године.

Једно краће време је радио као професор ликовне културе у школама у Трстенику, а сада ради као графички уредник на телевизији Жичке епархије „Логос“ у Трстенику.

Слика и иконопише. Бави се и графичким дизајном, сценографијом и пост-продукцијом.

Живи и ради у Трстенику.

Самостално излагао:

1996. Народни музеј, Јагодина.

Групне изложбе:

1993. Галерија дома омладине, Београд; 1997. Хуманитарна ТВ ликовна колонија програма „Србија данас“, Београд; 1998. Ликовни салон Дома културе, Трстеник, изложба сликарске колоније Завичајци; 1999. Ликовни салон Дома културе, Трстеник, изложба поводом осам векова Хиландара.

Учествовао је на више ликовних колонија, а радови му се налазе у институцијама и приватним збиркама.

каш. бр. 20-1

7.2w

КОМПОЗИЦИЈА, 1998.
Уље на платну, 60 x 80

РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

Факултет примењених уметности, Београд

Рођен је 1951. године у Милутовцу код Трстеника. Лепо и узбудљиво детињство, пуно чаробних надреалних призора провео у Милутовцу, где је завршио и основну школу. Године 1965. уписује петогодишњу школу за примењену уметност у Нишу. Одсек сценографије на Факултету примењених уметности у Београду уписује 1971. Дипломирао 1976.

Члан УЛУПУДС-а од 1976. Статус самосталног уметника има од 1976. Звање истакнутог уметника добио је 1996. Од децембра 2000. ванредни, а од октобра 2006. године редовни професор на Факултету примењених уметности у Београду. Предавач је и координатор на мултидисциплинарним магистарским студијама сценографског дизајна на Универзитету уметности у Београду.

Један од оснивача позоришне Групе Акт и позоришне трајне радне заједнице Нова осећајност. Члан бројних домаћих и међународних жирија, члан Управног одбора Народног позоришта, Стручни консултант за реновирање и изградњу београдских позоришта.

Аутор је више од 150 реализованих позоришних сценографија и сарађивао је са свим значајним редитељима са југословенских простора.

Бави се сликарством и графичким дизајном. Живи и ради у Београду.

Изложбе у земљи и иностранству:

Мајски и Октобарски салони у Београду, Међународни тријенале сценографије, Прашки квадријенале и др.

Неке од сценографија за позоришне представе:

Св. Георгије убија аждаху, Кир Јања, Лажа и ђаралажа, Снежна краљица, Сабирни ценшар, Сан леиње ноћи, Беснило, Чудо у Шарпану...

Награде :

Седам Стеријиних Награда, Велика Награда УЛУПУДС-а, Златни Беочуг, Награда Миленко Шербан, Међународни тријенале сценографије, Награда за позоришни плакат, Међународни тријенале позоришног плаката; Награда Народног позоришта; Награде на Републичким фестивалима; Бројне годишње награде УЛУПУДС-а; Награде на разним позоришним фестивалима.

каш. бр. 21-1

Milovan

РАЖА, 2006.
Керамика, 11 x 28,5 x 28,5

МАРИЈА ИЛИЋ
академски керамичар

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Уметнички атеље, Београд

Рођена је 1980. године у Трстенику. Одрасла је и основну школу је завршила у Трстенику, а средњу школу за дизајн у Београду. Дипломирала је на Факултету примењених уметности у Београду, одсек керамика у класи проф Боровоја Дедића, 2005. године.

Поред керамике бави се графичким дизајном, сликарством, мозаиком и предметима од коже.

Учесник је бројних групних изложби и ликовних колонија.

Живи и ради у Београду.

каш. бр. 22-1

Милош Јовановић

ИЗНЕДРАВАЊЕ, 1997.
Камен, 76 x 60 x 60

ПРОФЕСОР ЛИКОВНЕ КУЛТУРЕ
Техничка школа, Трстеник

Рођена Наумовић 1971. године у Трстенику. Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ је завршила у Трстенику, а средњу усмерену школу је завршила у Трстенику и Крушевцу. Факултет примењених уметности и дизајна, одсек примењено вајарство, 1996. године дипломирала је у класи доцента професора Зорице Јанковић. Исте године уписује постдипломске студије на ФПДУ, одсек ситна пластика и медаљарство код професора Драгољуба Димитријевића.

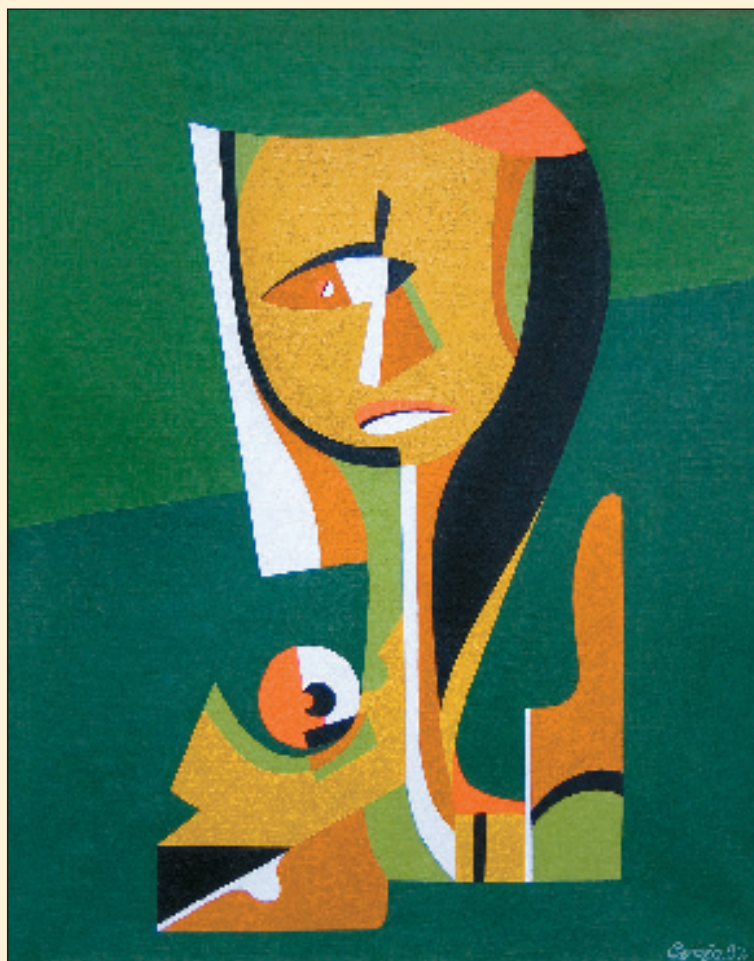
Једно време, школске 1996-1997. године, ради као наставник ликовне културе у Основној школи „Павле Савић“ у Београду, а од 1999. ради као професор ликовне културе у Техничкој школи у Трстенику.

Учествовала је на неколико изложби и колонија и редовно учествује на Бијеналу минијатуре у Горњем Милановцу и Никшићу.

Живи и ради у Трстенику.

каш. бр. 23-1

Cveta

ПОРТРЕТ ДЕВОЈКЕ, 1987.
Уље на платну, 67,5 x 52

ПРОФЕСОР

ОШ „Живадин Апостоловић“, Трстеник

Рођен је 1942. године у Богдању код Трстеника. Основну школу је завршио у Трстенику. Учитељску школу је започео у Крушевцу, а дипломирао у Алексинцу 1963. Од 1965. ради као учитељ, прво у селу Рајинцу, а онда и у Риђевштици, одакле продужава своје школовање. Вишу педагошку школу завршио је у Приштини 1971., а звање професора стиче дипломирањем историје уметности на Филозофском факултету у Београду 1986. године.

Радио је као наставник ликовне културе у основним школама у Стопањи, Почковини и ОШ „Живадин Апостоловић“ у Трстенику, где је предавао до своје смрти 1992. године.

Стручни радови из области педагогије су му *Развијање способности и усмеравање ликовног стваралаштва* (1982), *Васељенски сабори у Љубосињи* (1985) и *Игра и ликовно стваралаштво* (1985).

У својству ликовног критичара и историчара уметности отворио је велики број изложби од којих 1987. Зорану Лукићу, 1989. Божидару Ацићу, 1989. Катарини Шабан, 1990. Милошу Васићу, Милићу од Мачве и Светомиру Арсићу-Басари... Сликарством се озбиљније бави од 1970. Углавном слика уљем на платну, а естетски и идејни узор му је био академик Светомир Арсић-Басара.

Сарадник је уметничке галерије у Крушевцу од 1982. и члан жирија Клуба ликовних стваралаца „Прва Петолетка“ у Трстенику од 1987. године.

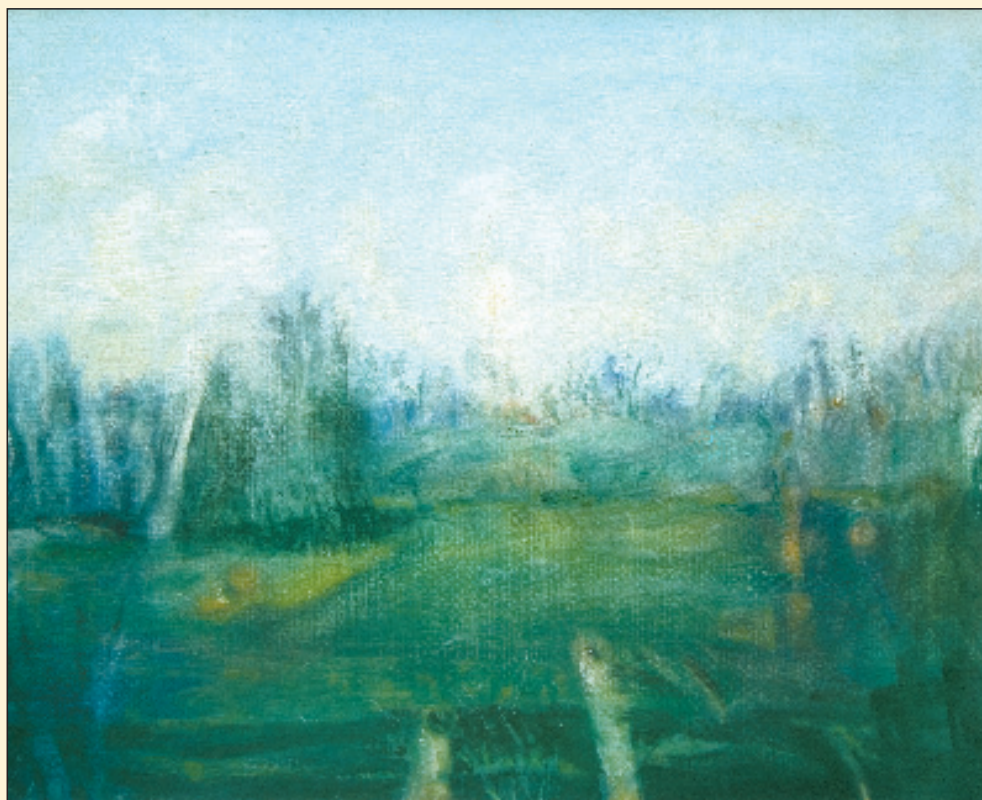
Излагао је самостално у Солуну, Грчка 1987., а групно у Новом Саду 1974., Матарушкој Бањи 1982., Краљеву 1983., Нишу, Београду и Приштини 1985., Трстенику 1989. и 1995. (постхумно).

Аутор је велике зидне композиције „Игра“ у Основној школи „Јован Јовановић Змај“ у Стопањи, а слике му се налазе у Солуну у Грчкој и у приватним збиркама, а највећи број је остао као заоставштина у поседу његове породице у Трстенику.

Живео је и радио у Трстенику.

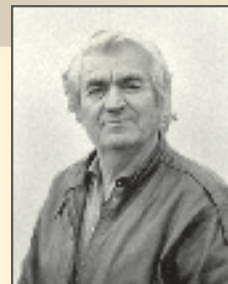

каш. бр. 24-2

Zeljko Jovanović

ПРЕДЕО, 1998.
Уље на платну, 50 x 60

ДИРЕКТОР (у пензији)
Спортски центар, Трстеник

Рођен је 1934. године у Липљану. Одрастао је у Краљеву, а Учитељску школу завршио је у Крушевцу. Дипломирао је на Вишој педагошкој школи, ликовни смер. Као просветни радник прво је од 1956. године радио у Доњој Гуштерици и Горњој Црнишави код Трстеника, а од 1964. ради као наставник ликовне културе у Основној школи „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику, касније је и директор исте школе. Био је и први директор Спортског центра Трстеник све до пензионисања.

Као просветни радник је са успехом објављивао стручне радове у „Просветном прегледу“ и био веома активан у раду са талентованим ученицима кроз ликовне секције. Његови ученици Миодраг Стојановић, Љубодраг Филиповић, Мирољуб Филиповић, Звонко Петковић, Иван Величковић, Радомир Ђурић су сада признати уметници. Са колегама Братиславом Нићифоровићем и Слободаном Оролићем, а у сарадњи са Радничким универзитетом Трстеник, дао је велики допринос ликовној култури у тадашњем Трстенику.

Бави се сликарством, илустрацијом књига и калиграфијом.

Живи и ради у Трстенику.

Значајније изложбе:

1964. Трстеник, 1967. Лашко – Словенија и 1974. Београд.

Радови му се налазе у ОШ „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику, Галерији Лашко – Словенија и приватним збиркама. Аутор је и зидне композиције „Берба грожђа“ у Богдану.

кат. бр. 25-1

Рамато

ПЕЈЗАЖ, 1994.
Уље на лесониту, 30 x 35

БОЖИДАР КАМАТОВИЋ (1949-1994)
академски сликар

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК

Уметнички атеље, Београд

Рођен је 1949. године у Оџацима код Трстеника. Основну школу је завршио у родном месту, а гимназију у Врњачкој Бањи.

Академију ликовних уметности и постдипломске студије је завршио у Београду 1979. године у класи професора Стојана Ћелића.

Волео је свој родни крај и на сликама га је оживљавао мотивима са Мораве.

Члан је УЛУС-а од 1977. године.

Живео је и радио у Београду, све до своје смрти 1994. године.

Самосталне изложбе:

1973. Дом ЈНА, Осијек; 1977. Коларчев народни универзитет, Београд; 1978. Дом културе, Трстеник; 1979. Уметничка галерија, Крушевац; 1987. Галерија хотела „Плажа“, Херцег Нови; 1991. Ликовна галерија Културног центра, Београд.

Излагао је око 50 пута на значајним колективним изложбама и учесник је колонија Дуго Село 1984. и Липовац 1988. године. Студијска путовања: Шпанија, Енглеска, Италија, САД и СССР...

Награде:

1973. Прва награда ЈНА; 1977. Награда Коларчевог народног универзитета за најбољу изложбу у сезони 1976/77. и четири откупне награде СИЗ-а културе СР Србије.

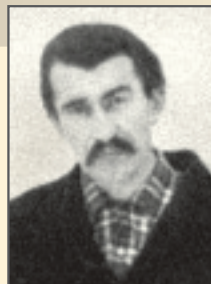

кат. бр. 26-1

М. Каматовић

БИТКА, 1970.
Уље на платну, 86 x 120

ЗЕМЉОРАДНИК

Оџаци, Трстеник

Рођен је 1932. године у селу Оџаци. Рано је остао без мајке, а први подстрек, разумевање и похвалу добио је од своје учитељице у основној школи у Горњем Рибнику. То ће бити нит која ће у његов живот, у тим тешким временима заувек уткати боје, сликарску четкицу и платно.

Слика од 1961. године, а запажен је на првом квадријеналу у Чачку 1962. године. Од тада постаје члан Галерије самоуких ликовних уметника у Светозарево, где је већ 1963. године имао самосталну изложбу.

„Слика спонтано и по нагону, било да слика пашњаке и брежуљке свог краја које даје кроз различите вибрације лирских расположења или присност човека и животиње за које има пуно љубави.“ – цитат из књиге Драгише Витошевића, *Пасџир њиражи дно неба*.

Преминуо је 1990. године.

Излагао је самостално и колективно:

1964. Крагујевац и Крушевац; 1968. Београд, Зрењанин и Ниш; 1970-1972. Светозарево; 1971. Токио и Светозарево; 1972. Самостална изложба, Светозарево; 1973. и 1974. Светозарево.

Заступљен је у монографијама:

М. Бошковић и М. Маширевић, *Самоуки ликовни уметници у Србији*, Eckenaziaerte, Торино, 1977. и Драгиша Витошевић, *Пасџир њиражи дно неба*, ИК „Драганић“, Земун-Београд, 2001.

Радови му се налазе у Музеју наивне уметности у Јагодини, у многобројним приватним збиркама и у поседу његове породице у Оџацима код Трстеника.

каш. бр. 27-1

Милена Копривчић

ЖЕНА, 1996.
Теракота, 41 x 25 x 13

ПРОФЕСОР
Гимназија, Крушевац

Рођена је 1967. године у Крушевцу као Петровић. Детињство и ниже разреде основне школе је провела у Доњој Омашници код Трстеника, а више разреде основне школе и средњу педагошку је завршила у Крушевцу. Дипломирала је вајарство на Факултету примењених уметности у Београду 1994. године.

Након дипломирања, пар месеци 1995. године, ради у уметничко-занатској каменорезачкој радионици у Попини код каменоресца Љубише Чајетинца из Трстеника. Рад у просвети започиње 1997. као наставник ликовне културе у Јасици код Крушевца. Од 2002-2004. године креира одећу за бутик „Meyer for Women“ у Немачкој. Након тога, од 2005. године, ради као професор ликовне културе, прво у Економско-трговинској, а од 2006. у Гимназији у Крушевцу.

Поред вајарства бави се и израдом мозаика, креирањем одеће, посебно дизајном текстила.

Самосталне изложбе:

1994. Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 2000. Галерија Дас Фенстер, Мерз, Немачка; 2002. Галерије централне библиотеке, Манхајм, Немачка.

Групне изложбе:

1983-1993. Три студентске изложбе у Студентском граду, Београд; 1994. Музеј примењених уметности, Београд; 1996. Горњи Милановац, Крушевац; 1997. Крушевац; 1998. Београд, Крушевац; 2005. Крушевац.

Реализовани мозаици:

1995. Метро, Београд (пројекат Бошка Бекрића); 1996. Пословни простор ФАМ-а, Крушевац; 1997. ФАМ-ФАРМ, Крушевац (сарадња на пројекту и извођењу); 1998. Вила Мишовић, Врњачка Бања.

1996. Награда за скулптуру на Октобарској изложби, Крушевац.

каш. бр. 28-1

Коцун Иван

КОМПОЗИЦИЈА I, 2006.
Мозаик, 60 x 50

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Сликарски атеље, трстеник

Рођен је 1982. у Трстенику. Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ и гимназију је завршио у Трстенику. Дипломирао је зидно сликарство на Факултету примењених уметности у Београду, у класи професора Мирослава Лазовића, 2006. године.

Због свог великог интересовања за историју паралелно са Факултетом примењених уметности, 2001. године уписује и археологију на Филозофском факултету у Београду.

Бави се сликарством, мозаиком, витражом, графичким дизајном...

Аутор је више зидних слика (Београд, Краљево, Златибор, Трстеник, Ужице...). Живи и ради у Трстенику.

Колективне изложбе:

2002. Студентски културни центар, Београд; 2003. Галерија Студентског града, Београд; Галерија Дома омладине, Београд; 2005. Галерија „Стари врачар“, Београд; 2006. Галерија Културног центра, Београд; Галерија Центра за културу, Алексинац.

Ликовне колоније:

Копаоник, Краљево и Гоч (неколико пута) и на колонији мозаичара у Сирогојну.

кат. бр. 29-1

Z. Mucet

АПСТРАКТНИ ПЕЈЗАЖ, 1999.
Акрилик на картону, 40 x 50

НАСТАВНИК
ОШ „Љубивоје Бајић“, Медвеђа

Рођен је 1955. године у Милутовцу. Основну школу је завршио у Милутовцу, а средњу уметничку у Нишу. Дипломирао је на Вишој педагошкој школи у Београду, наставни смер 1977. године.

У периоду 1980-1990. ради као графички дизајнер у штампарији „Металограф“ у Трстенику. Сада ради као наставник ликовне културе у основним школама у Медвеђи и Великој Дренови. У протеклих десетак година рада у просвети преко петнаест његових ученика је уписало или завршило уметничке факултете (Бојан Ристић, Маја Веселиновић...).

Активно се бави сликарством, иконописом и дизајном од 1978. године, и од тада је учесник многих сликарских изложби и колонија. Члан је „Клуба ликовних стваралаца“ Трстеника.

Аутор је иконостаса у цркви у Риљцу, зидне композиције у Свечаној сали у Великој Дренови и мурала у Културном центру у Даниловграду. Као графички дизајнер је уредио и обрадио на десетине књига.

Живи и ради у Трстенику, где има сопствени сликарски атеље.

Самосталне изложбе:

Трстеник, Крушевац, Даниловград, Титоград и Тиват.

Групне изложбе:

Ваљево, Крагујевац, Крушевац, Трстеник, Ниш и Нови Сад.

Сликарске колоније:

1994. Струмица и 1997. Дојран у Македонији, 1998. Лариса у Грчкој и 1999. Сент Петербург у Русији.

Значајна признања и награде:

Друго место за дизајн амбалаже графичара Србије „Пријепоље 87“ и прво место за дизајн плаката графичара Србије, Ћуприја, „Сиграф 88“. Године 2005. је добио признање за своје стваралаштво од Удружења ликовних уметника Македоније.

кат. бр. 30-1

Милорад Јанковић

ПУТ ЗАЛЕЂЕНИХ СТУБОВА, 2006.
Дигитална графика

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Крагујевац-Трстеник

Рођена је 1981. године у Параћину. Завршила је основну школу у Купинову, а гимназију у Варварину. Дипломирала је графику на Академији уметности у Новом Саду, у класи професора Зорана Тодовића.

У Трстеник долази 2006. године као супруга Младена Лазаревића, такође академског графичара из Трстеника.

Члан је групе ENCIKLO од 2005. године.

Тренутно живи и ради у Крагујевцу и Трстенику.

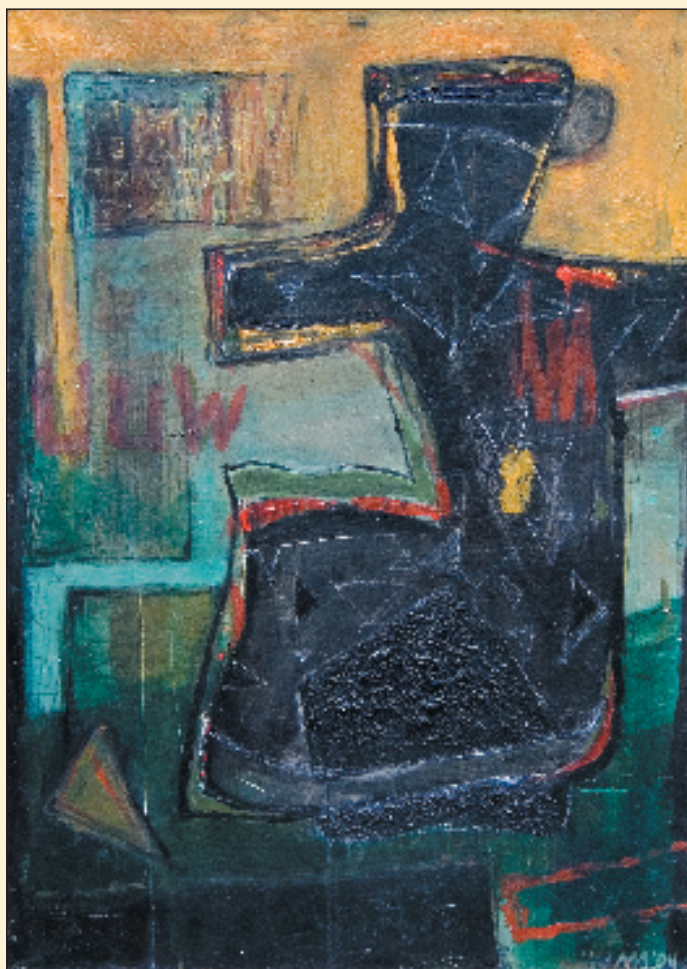
Колективе изложбе:

2005. Арт клиника, Нови Сад; Галерија Културног центра, Јагодина; Графички колектив, Београд; Српско народно позориште, Нови Сад; 2006. Лагум, Крушевац; 48. октобарска изложба, Крушевац; ЛУК, Крагујевац.

Учесник је више ликовних колонија.

каш. бр. 31-1

М. ЛАЗАРЕВИЧ

РАТНИК, 1994.
Уље на платну, 91,5 x 65

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК

Уметнички атеље, Трстеник – Крагујевац

Рођен је 1978. године у Трстенику. Након средње Техничке школе у Трстенику дипломирао је графику на Факултету ликовних уметности у Приштини у класи проф. Зорана Јовановића-Добротина 2006. године.

Поред графике бави се и сликарством.

У периоду 2002-2003. радио је као предавач у Ликовној радионици у Петници.

Тренутно ради као професор ликовне културе у основној школи у Грузи и средњој школи у Книћу.

Од 2006. године један је од оснивача и активни члан мултимедијалне групе Енцикло. Са овом групом мултимедијалних уметника до сада је извео шест значајних пројеката.

Тренутно живи и ради у Трстенику и Крагујевцу.

Самосталне изложбе:

2004. Галерија Blue clube, Београд; 2005. Галерија СКЦ-а, Крагујевац; 2006. Ликовни салон Дома културе, Трстеник.

Колективне изложбе:

2003. Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 2004. Бијенале студентске графике, Београд; 2005. Галерија културног центра, Јагодина; 2005. Српско народно позориште, Нови Сад; 2006. Ликовни салон Дома културе, Трстеник; Уметничка галерија, Крушевац; Словенске Коњице, Словенија.

Учесник је више ликовних колонија, а радови му се налазе у Легату Електродистрибуције Трстеник, збирци Дома културе у Трстенику и многим приватним збиркама.

кат. бр. 32-1

Светозар Зећ

СВЕТО ЗАЧЕЋЕ, 2000.
Уље на платну, 60 x 80

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Сликарски атеље, Крушевац

Рођен је 1942. године у Страгарима код Трстеника. Основну школу је завршио у Великој Дренови, а Гимназију у Трстенику. Ветеринарски факултет завршава у Београду и ради у Ветеринарској станици у Милутовцу, где је био и управник до 1990. године када прелази у слободне уметнике.

Члан је УЛУС-а од 1991.

Сликарски се сам образовао, а самостално излаже од 1976. године.

Награђиван за свој сликарски рад.

Самосталне изложбе:

1976. Милутовац; 1977. Уметничка галерија, Крушевац; 1978. Галерија Санта Марија, Будва; 1978. Обитељска кућа Брлић-Мажуранић, Славонски Брод; 1992. Галерија Театар 3А, Крушевац; 1993. Галерија Коларчевог народног универзитета, Београд; 1995. Галерија Рената, Сомбор; 1995. Хемофарм, Вршац; Галерија Аполо центар, Нови Сад; 1995. Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 1995. Ликовни салон Дома културе, Чачак; 2001. Југословенска галерија уметничких дела, Београд.

Групе изложбе:

1982, 1983, 1985, 1986, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992. и 1997. Октобарска изложба, Крушевац; 1983. Шибеник, Книн, Бенковац, Ластово, Вис, Корчула и Сплит; 1986. Атријум музеја, Трогир; 1988. Дом културе, Струмица; Нови чланови УЛУС-а, Београд; 1992, 1993, 1994. и 1996. Пејзаж у савременој југословенској уметности, Београд; 1994. Мајстори прецизне фигурације, Београд; 1994. Балкански источници XX века, Музеј савремене уметности, Београд; 1994. III бијенале минијатуре, Горњи Милановац; 1995. Салон 5+, Народни музеј, Крагујевац; 1996. Пролећна изложба чланова УЛУС-а, Крушевац; 1997. Галерија 34, Ваљево; 2000. Легат ЕД, Трстеник; 2002. Библиотека града Београда, Београд; 2003. Ликовни сусед на имању КЊАЗ, Подгорица.

Колоније:

1993. и 1998. Деспотовац; 1993, 1997. и 1998. Копаоник; 1994. Мајдево; 1995, 1997. и 1999. Крушевац; 1998. Москва и Горњи Милановац; 2000. Трстеник; 2002. Орашац; 2006. Руски Крстур.

кат. бр. 33-1

Jovanović

ЈЕСЕН НА МОРАВИ, 1998.
Уље на платну, 95 x 120

УРЕДНИК, ТВ НОВИНАР
Дописништво РТС, Трстеник

Рођен је 1946. године у селу Бучју код Трстеника. После завршене основне школе у Лопашу и средње уметничке школе у Нишу завршава Вишу педагошку школу, одсек за ликовну и мултимедијалну уметност у Београду и Приштини.

Одмах по дипломирању ради као наставник ликовног васпитања у школи у Лопашу, затим у Гимназији и Основној школи „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику. Као ликовни педагог бави се сликарством, аматерским филмом, телевизијским новинарством и уметничком фотографијом. Покреће рад филмских секција у многим школама Србије и држи филмску школу за менторе филмских клубова. Организатор је Републичког фестивала дечјих филмских остварења у Трстенику. Објавио је више текстова у стручним часописима о васпитању и образовању деце и омладине у филмској и ликовној естетици.

Добитник је Златне значке „Културно просветне заједнице Србије“ и Златне плакете за најбољег педагога и ментора филмских клубова Југославије.

Једно време ради у Индустрији хидраулике и пнеуматике „Прва петолетка“ у Трстенику, у економској пропаганди, а затим 1994. године, као један од иницијатора и оснивача, постаје први главни и одговорни уредник Радио телевизије Трстеник. Од 1996. је уредник и новинар ТВ дописништва Радио телевизије Србије у Трстенику.

Добитник је бројних награда и признања за филмско стваралаштво на фестивалима у земљи и иностранству, међу којима издвајамо прву награду Уједињених нација у Њујорку и прве награде за кратке игране филмове на фестивалима у Паризу, Москви, Прагу. Добитник је и више ауторских награда за ТВ емисије и репортаже. У оквиру међународне културне сарадње, држао је предавања на филмским академијама у Москви и Кијеву о филмском стваралаштву деце и омладине у Југославији и Србији.

Бави се и сликарством и излагао је самостално у Трстенику, Врњачкој Бањи, Крушевцу, Карловцу и Нишу и више пута колективно.

Живи и ради у Бучју и Трстенику.

кат. бр. 34-2

Велимир Марисављевић

КОМПОЗИЦИЈА, 2000.
Уље на платну, 40 x 50

ОЛГИЦА МАРИСАВЉЕВИЋ
академски сликар

ПРОФЕСОР

Друга крагујевачка гимназија, Крагујевац

Рођена је 1973. године у Трстенику. По мајци је пореклом из Доњег Дубича, а по оцу из Милутовца. После завршене основне школе у Милутовцу уписује средњу уметничку школу у Нишу. Дипломирала је сликарство на Факултету ликовних уметности у Приштини у класи професора Петра Ђузе.

Ради као професор ликовне културе у Другој крагујевачкој гимназији.

Поред сликарства бави се и графиком.

Живи и ради у Крагујевцу.

Значајније изложбе:

Приштина и Крагујевац.

Учесник је многобројних сликарских колонија.

каш. бр. 35-1

Мирот Маруша

СЛОБОДНА ФОРМА, 2000.
Камен, 36 x 29,5 x 20

ЛИКОВНО-ГРАФИЧКИ УРЕДНИК
Војноиздавачки завод, Војна књига, Београд

Рођена је као Мићић 1974. године у Крушевцу. По оцу је пореклом из Пољне, а по мајци из Старог Трстеника. Одрасла је у Трстенику. Дипломирала је на Факултету примењених уметности у Београду, на одсеку примењено вајарство 1999. године у класи професорке Зорице Јанковић.

Ради у Војноиздавачком заводу од 2001. године као ликовно-графички уредник у редакцији Војна књига. За свој рад добила је признање на Новосадском сајму књига („Захарије Орфелин“ за графичко решење књиге *Анабаза*).

Поред вајарства бави се и сликарством, претежно техником уље на платну и графичким дизајном.

Учествовала је на више групних изложби.

Живи и ради у Београду.

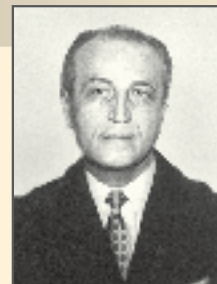

кат. бр. 36-1

М. Шорџећ

СРУШЕНИ МОСТ, 1999.
Акварел, 15,5 x 28

ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈНЕР (у пензији)
Бирмингем, Енглеска

Рођен је 1923. године у Трстенику. После завршене основне школе у Трстенику, наставио је школовање у Битољу и Нишу, Гимназију и Богословију коју је 1943. дипломирао у Италији, на Духовној академији у Еболи. По преласку у Енглеску стиче и дипломе из Теологије и Византијског сликарства на Batcelor art.

Радио је као Комерцијални сликар у индустрији, као индустријски дизајнер, по разним фирмама у Бирмингему све до пензионисања 1985. године.

Веома је везан за свој завичај, а за време НАТО бомбардовања био је веома активан у Енглеској на објашњавању праве истине о Србији и слању хуманитарне помоћи Српском народу у Србији и Републици Српској. Своју документацију везану за Трстеник и део својих ликовних радова је поклонио свом родном граду као свој Легат који се налази у Народној библиотеци „Јефимија“ у Трстенику. Живи и ствара у Бирмингему у Енглеској.

каш. бр. 37-1

K1-L2

K1-L2, 2005.
Дигитална графика на платну

АРТ ДИРЕКТОР
KIVI design studio, Београд

Рођена је 1969. године у Трстенику, девојачко Бомбек. Завршила је основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику, а средњу дизајнерску школу у Нишу, потом и Факултет примењених уметности, одсек сликарски дизајн у Београду 1993. године.

Са групом пријатеља, 1994. године, оснива дизајн студио – „AXIS студио“.

Од 1996. до 2000. године ради као арт директор часописа Квадарт и адвертајзинг агенцији Ад Астра у Београду. Након тога наставља рад у KIVI design студију у коме је и данас.

Поред графичког дизајна бави се сликањем, иконописом, фотографијом и компјутерском графиком.

Живи и ради у Београду.

Самосталне и групне изложбе:

2000. Југословенски позоришни фестивал, Ужице; 2002. Позориште Атеље 212, Београд; 1998. Изложба компјутерске уметности, New York; 1998. Међународни advertising festival Golden drum, Порторож; 1998, 2000. Бијенале сценског дизајна – Музеј примењене уметности, Београд; 2001, 2004. Тријенале Стеријино позорје, Нови Сад.

Награде:

Награда за дизајн календара „Делта банка“ – 2001 године; Стеријина награда за целовиту графичку слику позоришта – 2001. године.

Велики број реализованих пројеката из области графичког дизајна (избор):

Етно бренд ЈУТРА (Yugoimport SDPR); Фабрика боја „ДЕЛФИН“; Град театар Будва; Позориште Атеље 212; Сава центар; „SpyTel“ (Zepter international) Мадлена Цептер; ИНФОФЕСТ, Цептер Банка, Alpha Банка, LNB Банка – Бања Лука; Развојна банка – Бања Лука; Агробанка – Београд; Међународне конференције и симпозијуми („ICT Investment Strategy 2001“; Министарска конференција „Telecommunications for Development 2002“; „Data Protection 2003“; Пошта Црне Горе; Град Бар; Министарство за рад и запошљавање Републике Србије; Невладине организације (IRC, ЕЧО и SKGO); Шаховска олимпијада „Будва“; Амбалаже за AWISS; Београдско драмско позориште; Година информатичке културе у Црној Гори „ДО-МЕТ 2001“; Плакати за многобројне позоришне представе; 2000-2006. Инфофест, Будва; Монографије: 50 година Атељеа 212 и Град Будва.

каш. бр. 38-1

ВЕБОША МИЛЕВ

ПУТ, 2003.
Уље на платну, 70 x 60

ПРОФЕСОР
Гимназија, Крушевац

Рођен је 1961. године у Трстенику, где је и провео ране године детињства. Родитељи су му, у то време, радили као просветни радници у селу Лазаревац. У Трстенику је, како сам каже, „први пут заплакао и угледао светлост“. Основну школу је завршио у Рашкој и Пироту, а Средњу уметничку школу „Ђорђе Крстић“ у Нишу. Дипломирао је сликарство на Академији уметности у Новом Саду 1987. године у класи професора Јована Ракицића.

Ради као професор ликовне културе у Гимназији у Крушевцу, а при Народном музеју у Крушевцу ради у Школи за ликовне таленте. Преко тридесет његових ученика је досада уписало неку од академија или архитектуру.

Бави се сликарством, мозаиком и позоришном сценографијом (урадио је више сценографија за Крушевачко позориште).

Члан је УЛУС-а од 1993. године.

Живи и ради као професор Гимназије у Крушевцу.

Изведени радови у мозаику:

„Вила Мишовић“, Врњачка Бања; ФАМ-ова управна зграда, Крушевац.

Самосталне изложбе:

1986. Нови Сад; 1987, 1994. и 1996. Крушевац; 2001. Београд; 2004. Врање; 2005. Рашка, Александровац и Лепосавић; 2006. Трстеник.

Велики број групних изложби и учесник више сликарских колонија (Сићево, Москва...).

Добитник је више награда и признања, а радови му се налазе по бројним установама и приватним збиркама.

каш. бр. 39-1

Нашокић Дреница

КОСТИМ, 2004.
Текстил

МОДНИ ДИЗАЈНЕР
Београд

Рођена је 1981. године у Крушевцу. Основну школу је завршила у Трстенику, а Средњу дизајнерску, индустријски дизајн и ентеријер у Београду. Дипломирала је костим на Факултету примењених уметности у Београду 2005. године.

Као студент асистирала је сценски костим на Факултету драмских уметности, у Београду.

Радила је као стилиста и илустратор, а од 2006. ради као модни дизајнер у Београду.

Бави се и сликарством, графичким дизајном и експерименталном скулптуром (жичане инсталације).

Живи и ради у Београду.

Самостална изложба:

2004. Ликовни салон Дома културе, Трстеник.

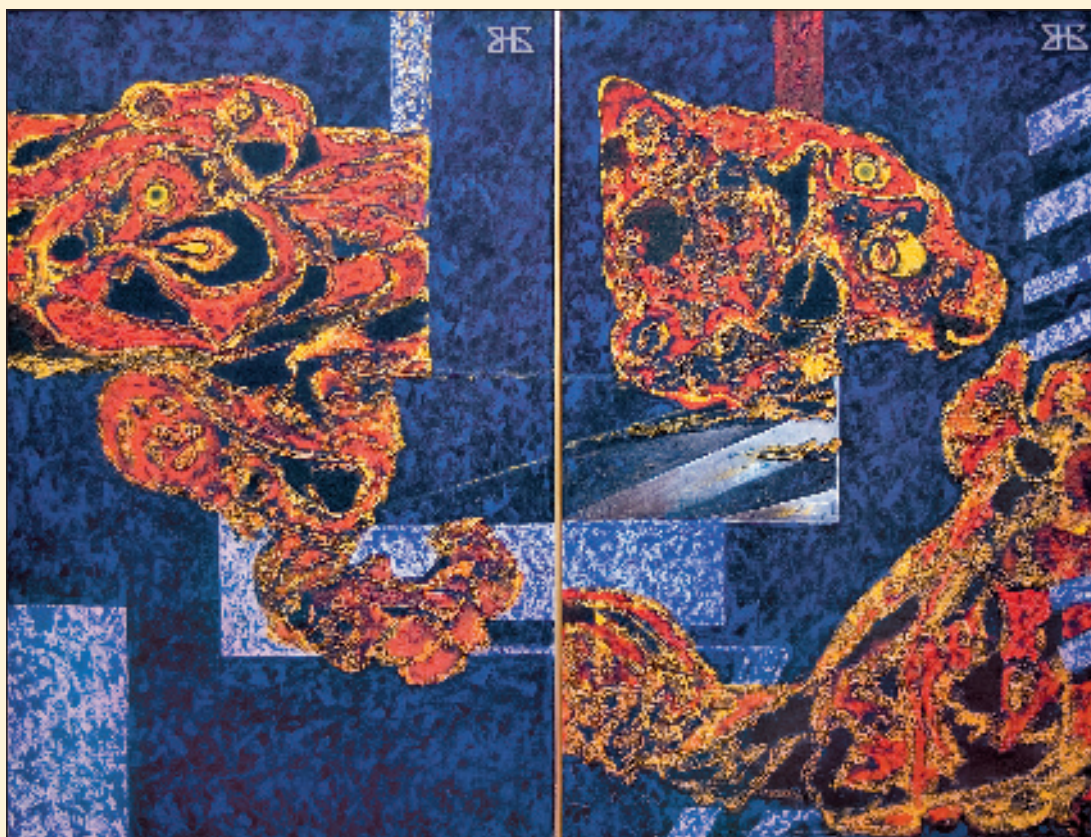
Групе изложбе:

2002. Суботица; 2003. Београд и Суботица; 2004. и 2005. Београд и Врњачка Бања.

Учесник је више ликовних колонија.

каш. бр. 40-2

Stefan Jolich

СКИЦА ЗА ТАПИСЕРИЈУ, 1998.
Уље на платну, 100 x 130

ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈНЕР (у пензији)
Индустрија „14. октобар“, Крушевац

Рођен је 1935. године у Кочанима у Македонији. Детињство је провео у Чајкиној улици у Трстенику, где завршава основну школу. Средњу уметничку школу „Ђорђе Крстић“ је завршио 1959. године у Нишу, а ликовни одсек Више педагошке школе у Београду.

Као наставник ликовне културе радио је једно време у Трстенику, у Основној школи „Миодраг Чајетинац Чајка“ и у Крушевцу у Основној школи „Вук Караџић“. Једно време ради и као графички дизајнер у штампарији „Металограф“ у Трстенику, где уводи сито штампу, а затим наставља студије на Факултету примењених уметности у Београду, одсек индустријски дизајн.

Након дипломирања 1974. године ради као дизајнер у Индустрији „14. октобар“ у Крушевцу до одласка у пензију. За рад на индустријском дизајну је награђен „Златном плакетом“ на Новосадском сајму.

Поред дизајна бави се и сликарством, сито штампом, керамиком, уметничком фотографијом... За свој уметнички рад је више пута награђиван.

Посебно се истиче његов волонтерски рад на припреми ученика за упис на уметничке школе и факултете и рад са сликарима аматерима у Крушевцу.

Члан је Савета за просвету и Савета индустрије „14. октобар“.

Излагао је самостално и колективно у Крушевцу, Трстенику, Београду, Крагујевцу...

Живи и ствара у Крушевцу

каш. бр. 41-1

Сава Орошић

МРТВА ПРИРОДА, 2005.
Темпера на картону, 55 x 76

НАСТАВНИК
ОШ „Живадин Апостоловић“, Трстеник

Рођен је 1964. године у Трстенику. Основну школу „Живадин Апостоловић“ и средњу школу завршио је у родном граду, а Вишу педагошку у Београду, смер за наставника ликовне културе 1988. године.

Након дипломирања прво ради у основним школама у Стопањи и Попини, а сада је запослен у Основној школи „Живадин Апостоловић“ у Трстенику. Настављајући очеву традицију, који је, такође, био наставник ликовне културе у истој школи, полазници његове ликовне секције су чести освајачи награда на многобројним ликовним конкурсима.

Поред рада у просвети успешно се бави и припремом ученика за упис у уметничке школе.

Бави се сликањем, а омиљене технике су му темпера, акварел и уље.

Активан је члан „Клуба ликовних стваралаца“ Трстеник и са њима редовно излаже и више пута је награђиван.

Живи и ради у Трстенику.

кат. бр. 42-1

Сл. ОРОЛУБ

СТАРИ ТРСТЕНИК, УГАО ПЕШИЋ, 1986.
Уље на платну, 135 x 200

НАСТАВНИК

ОШ „Живадин Апостоловић“, Трстеник

Рођен је 1936. године у Риљцу. Гимназију је завршио у Трстенику, а Вишу педагошку, одсек за наставника ликовне уметности у Београду.

Радио је као наставник ликовне културе у Основној школи „Живадин Апостоловић“ у Трстенику од 1962. до своје смрти 1987. године. Као педагог издвајао се у раду са талентованим ученицима кроз ликовне секције, тако да су многи садашњи уметници његови ученици. Свој сликарски таленат и љубав према сликарству и просветном раду пренео је и на сина Сашу, такође, сликара и наставника ликовне културе. Био је активан у друштвеном и културном животу града, а његова прва самостална изложба је запамћена и као прва изложба у Трстенику после рата.

Познат је као изузетан акварелиста, а у техници уља у раду шпахтлом. Бавио се графиком, посебно техником линореза и илустрацијом и ликовним уређењем књига.

Живео је и радио у Трстенику.

Имао је више самосталних и групних изложби.

Радови му се налазе у ОШ „Живадин Апостоловић“ у Трстенику и бројним приватним збиркама, а највећи део његове заоставштине је у поседу његове породице.

За свој просветни и сликарски рад је више пута похваљиван и награђиван.

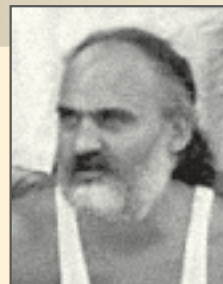

каш. бр. 43-3

Ljiljana Iv

СУВО ЦВЕЋЕ, 1998.
Уље на платну, 60 x 50

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Сликашки атеље, Београд

Рођен је у Трстенику 1952. године (његов отац Милан, родом из Срба у Лици, 1949. године долази као официр послом на изградњи „Прве петолетке“ и трајно се насељава у Трстенику).

Завршио је Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику где уписује и Гимназију. Одлази у Београд и запошљава се као возач у предузећу „Бродар Београд“. Дипломирао је на ликовној групи Више педагошке школе у Београду. Пријатељство са професором Слободаном Сотировим је наставио и након дипломирања, често радећи у његовим атељеима.

Након дипломирања и даље ради у истој фирми, али сада на пословима комерцијалне набавке. Био је власник и Уметничке и продајне галерије у Тузли.

Више од три деценије бави се сликарством. Уља на платну су најчешћа техника, акварели и темпере су му такође драги сликању. Мотиви су мртве природе, пејзажи и највећи изазов сликање портрета. Поред сликарства се бавио и керамиком.

Самостално је излагао у Трстенику, Тузли, Светом Стефану, Милочеру..., и на више групних изложби у земљи и иностранству. Учесник је више сликарских колонија.

Радови му се налазе у хотелима „Хајат“, „Интерконтинентал“ у Београду и у многим приватним збиркама.

Често борави у Трстенику, где као велики заљубљеник у Западну Мораву проводи летње месеце.

Живи и ради у Београду.

каш. бр. 44-1

Stefan Decanski

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ, 2000.
Темпера на дрвету, 70 x 40

НАСТАВНИК (у пензији)
ОШ „Раде Додић“, Милутовац

Рођен је 1942. године у Рајинцу код Трстеника. Завршио је основну школу у Медвеђи, а средњу школу примењених уметности у Нишу 1967. године. Дипломирао је на Вишој педагошкој школи, ликовни одсек 1974.

Читав радни век је провео у Основној школи „Раде Додић“ у Милутовцу, све до пензионисања.

Као наставник имао је изузетних резултата са талентованом децом кроз рад у ликовним секцијама. Неки његови ученици попут Герослава Зарића, Зорана Лукића, Олгице Марисављевић и Ђурђевић Дарка су сада афирмисани уметници.

Поред сликарства бави се и графиком, иконописом и керамиком.

Живи и ради у Милутовцу.

Значајније изложбе:

Краљево, Трстеник и Милутовац.

Награђиван је, а радови му се налазе у ОШ „Раде Додић“ у Милутовцу и Гимназији „Вук Караџић“ у Трстенику.

каш. бр. 45-1

Дрстна Трстеник

ВРАТНИЦА, 1985.
Фотографија

ДОЦЕНТ

Академија уметности „Браћа Карић“, Београд

Рођен је 1947. године у Краљеву. Одрастао је у Трстенику, у породици познатој по врским фотографима. Веома се рано, у Фото атељеу свог оца Боривоја, упознаје са занатом и магијом фотографије.

Након завршене Техничке школе у Трстенику, дипломирао је машинство на Техничком факултету у Београду, а затим је дуго радио као инжењер у ИКЛ-у у Београду.

Уметничком фотографијом је почео да се бави у чувеном београдском Фото клубу „Електромашинац“. Члан је секције уметника фотографије УЛУПУДС-а и УЛУС-а (проширених медија).

Живео је и радио у Београду као доцент на катедри за фотографију Академије уметности „Браћа Карић“ све до своје смрти 2006. године.

Самосталне изложбе:

1980. Галерија „73“ у Београду; 1981. Галерија „Златно око“, Нови Сад; 1981. Салон фото клуба Загреб; 1982. Галерија студентски град, Нови Београд; 1983. Салон фотографије, Београд; 1983. Мали ликовни салон, Крагујевац; 1984. Галерија „Сингидунум“, Београд; 1985. Разставни салон „Ротож“, Марибор; 1986. Галерија савремене ликовне уметности, Ниш; 1986. Ликовни салон Дома културе Чачак; 1987. Мала графичка галерија, Пожаревац; 1987. Салон Музеја примењене уметности, Београд; 1988. Галерија Културног центра, Врање; 1989. Завичајни музеј, Рума; 1995. Галерија графички колектив, Београд; 2001. Галерија Културног центра у Београду; 2002. Ликовна галерија „Лазар Возаревић“, Сремска Митровица; 2003. Ликовни салон Дома културе Трстеник; 2005. Галерија ликовних уметника „Владимир Маржик“, Краљево; 2006. Ликовни салон Дома културе Трстеник.

Велики број групних изложби и учешћа на уметничким колонијама.

Награде, признања и откупи:

1979. Пиран, Словенија; 1980. Grand prix „Златно око“, Нови Сад; 1982. Откуп – „Београд – инспирација уметника“, Ликовна галерија КЦ Београда; 1984. Откуп – XVII Мајска изложба УЛУПУДС-а, Београд; 1993. Откуп – „Rent a Car“, Београд; 1994. Откуп – аукција „Дечи Косова“, Београд; 1995. Годишња награда УЛУПУДС-а, Београд; 2004. Награда за фотографију „Новембарски салон 2004.“, Краљево.

каш. бр. 46-3

Јована Радовановић

ТОРЗО, 2000.
Керамика, 37 x 15 x 13

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Атеље, Београд

Рођена је у Кључу у Босни и Херцеговини. Основну школу је завршила у Трстенику и Прокупљу, а Гимназију у Крушевцу и Трстенику. Вишу педагошку школу, сликарски одсек завршила је 1955. године. Дипломирала је вајарство на Академији примењених уметности у Београду 1961. године.

Поред керамике и вајарства бави се и илустрацијом. Преко двадесет година илустровала је Гласник ЈРБ-а, Београд.

Члан је УЛУПУДС-а.

Живи и ради у Београду.

Изложбе:

1957. Шабац; 1965. Београд, Изложба УЛУПУДС-а, Примењена уметност Србије, Београд; 1969. 1970, 1971, 1973, 1978. Мајски салон УЛУПУДС-а, Београд; 1971. Јефимијини дани, Трстеник; 1973. Ерланген, Брисел, Париз, изложба УЛУПУДС-а; 1974. Самостална изложба, Трстеник; 1978, 1979, 1980, 1981. и 1982. Отворени октобарски салон, Земун; 1978. Дизајн у Србији, Београд; 1978. Медаље и плакете у Србији, Крагујевац; 1979. Галерија Дома ЈНА, Медаље и плакете у Србији, Београд; 1979. и 1981. Октобарски салон ликовних уметности, Београд; 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982. и 1983. Изложба УЛУПУДС-а, Ликовни март, Београд; 1980. Дизајн у Србији, Београд; 1980. Галерија Дома ЈНА, Керамика 80, Београд; 1980. Тријенале Керамике, Суботица, Будимпешта, Београд; 1980. Изложба фолклорних фигура, Крагујевац; 1982. Изложба УЛУПУДС-а, Галерија Сингидунум, Београд; 1983. Галерија Дома ЈНА, Керамика 83, Београд; 1983. Самостална изложба, Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 1990. Самостална изложба, Београд; 1994. Самостална изложба, Крушевац; 1990-2005. Излаже на свим изложбама вајарске секције УЛУПУДС-а; Легат 2000, Електродистрибуција Трстеник.

Више награда и откупних награда за керамiku и скулптуру.

Изведени рад:

Зидна композиција – рељеф керамика, Дом здравља Земун, 1989.

Радови кој се налазе у музејима, галеријама институцијама и приватним збиркама.

кат. бр. 47-1

!
Paticke Zute

ПАТИКЕ ЖУТЕ, 1996.
Комбинована техника, 50 x 70

ГРАФИЧКИ ДИЗАЈНЕР
Media International Group, Београд

Рођен је 1976. године у Трстенику. Завршио је средњу ликовну школу, одсек графички дизајн у Нишу. Дипломирао је сликарство у класи професора Милорада Чворовића на Академији ликовних умјетности у Требињу 2000. године.

Од 2002. године ради као графички дизајнер у разним фирмама у Београду, а од 2006. је ангажован у Media International Group Београд.

Бави се илустрацијом, типографијом, графичким и Web дизајном.

Ликовно је опремио велики број корица за књиге у издању ИК Плато, велики број позоришних плаката, каталога, брошура и другог штаманог материјала. Дизајнирао је и два новинска фонта за дневни таблоид *Српски национал*.

Живи и ради у Београду.

каш. бр. 48-1

Синиша Стојић

ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗ АВГАНИСТАНА, 2002.
Уље на платну, 50 x 60

ДИРЕКТОР

Народни универзитет, Трстеник

Рођен је 1966. године у Трстенику. Био је ђак Основне школе „Живадин Апостоловић“ у Трстенику, а средњу ветеринарску школу је завршио у Шапцу. Започео је студије на Ветеринарском факултету у Београду. Диплому стиче на Вишој школи за ликовну и примењену уметност у Београду 1996. године.

Исте године почиње са радом као наставник ликовне културе у Основној школи „Свети Сава“ у Пејовцу, а од 2001–2004. је и директор исте школе. На функцију директора Народног универзитета у Трстенику долази 2005. године.

Бави се сликањем, дизајном и унутрашњим уређењем, а уз то се бави и столарским радом.

Своје радове повремено излаже као члан „Клуба ликовних стваралаца“ Трстеника. Излагао је и у Сједињеним америчким државама и Канади.

Радови му се налазе у приватним збиркама у нашој земљи и иностранству.

Живи и ради у Трстенику.

каш. бр. 49-3

Никола Тесла

НИКОЛА ТЕСЛА, 1993.
Уље на платну, 180 x 150

УРЕДНИК ЛИКОВНОГ ПРОГРАМА
Народни универзитет, Трстеник

Рођен је 1950. године у Трстенику. Завршио је Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“, а Средњу уметничку школу „Ђорђе Крстић“ у Нишу. Дипломирао је на Факултету примењених уметности у Београду – одсек графика.

Запошљен је као уредник ликовног програма на Народном универзитету у Трстенику.

Био је уметнички директор ликовне колоније „Завичајци ’98“ у организацији ЕД Трстеник.

Бави се сликањем, опремањем књига, израдом логотипа, идејним решењима за плакате, позоришном сценографијом, рекламним паноима и сл.

Живи и ради у Трстенику, где има сопствени уметнички атеље.

Радови му се налазе у многим радним организацијама у Трстенику, а највише у ЕД Трстеник и у бившој Трстеничкој банци, сада Cреду банка и у приватним збиркама.

кат. бр. 50-2

Miroslav Štengl

МОРАВСКА РАСКРШЋА, 1996.
Уље на платну, 149 x 170

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Сликарски атеље, Београд

Рођен је 1952. године у Трстенику. Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ је завршио у Трстенику, а Гимназију у Врњачкој Бањи. Дипломирао је сликарство на Ликовној академији у Београду, у класи проф. Милана Кечића 1976. године. Преко двадесет пута је самостално излагао у Србији, Немачкој, Грчкој и Француској.

Један је од сликара чије су се слике дуго времена најбоље продавале по галеријама у земљи и иностранству.

Добитник је три награде за сликарство.

Дела му се налазе у музејима, галеријама савремене уметности и приватним колекцијама.

Аутор је више монументалних мурала и витража изведених у јавним и приватним објектима.

Аутор је и издавач књига о лову и заштити природе. Предавања о лову и очувању природних добара одржао је у Француској, Шпанији и Енглеској.

Аутор и водитељ је преко тридесет сати радио пограма.

Редовно посећује родитеље и родну кућу у Трстенику, граду на Морави, проводећи и део времена у свом завичају, који му је неисцрпна сликарска инспирација.

Живи и ради у Београду.

кат. бр. 51-1

ЛАЗАР

ЛАЗАР, 1998.
Уље на платну, 60 x 50

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Ликовни атеље, Београд

Рођен 1952. године у Трстенику. Након Основне школе „Миодраг Чајетинац Чајка“ и Средње економске школе у Трстенику завршио је Вишу школу за ликовну и примењену уметност, смер рестаурација и конзервација у Београду.

Члан је Удружења ликовних уметника Србије, Друштва српских уметника ЛАДА, Уметничке групе 3+3, Уметничке групе КВАРТ и Међународне асоцијације уметника WEST-EAST.

Као мултимедијални уметник излагао је 45 пута самостално у земљи и иностранству. Учествовао на преко петстотина групних изложби и уметничких пројеката широм света. Организовао већи број хепенинга, перформанса и акција. Од многобројних учешћа на значајним Салонима и Бијеналима издваја се учешће на Бијеналу Венеција 2003, Бијеналу Лондон 2004. и Бијеналу Пекинг 2005. Аутор је важног међународног интерактивног уметничког пројекта *Уметници свешта њрођив изолације човека и народа* који је започео 1993. године у Паризу. Пројекат је у току и до сада је у њему узело учешће преко 5.500 уметника из 68 земаља са свих континената.

За свој уметнички рад награђен је са шест националних награда и звањем Истакнутог уметника. За залагање и допринос у ширењу уметности и јачању културних веза између латиноамеричких и југословенских народа Државни савет Републике Кубе га је 1996. године одликовао Медаљом пријатељства.

Поред многобројних текстова и ликовних критика које су објављене о његовом раду снимљена су и два филма. Редитељ проф. Владимир Перовић снимио је 2000. године филм *Иконариши*, а Веско Бутрић снимио је 2002. године филм *Боје заустављеног времена*.

Радови му се налазе у многим приватним и музејским колекцијама. Активно се бави Мејл артом и Сигнализмом.

Често посеђује Трстеник, где има пуно пријатеља и радо се укључује у ликовни живот свог родног града.

Живи и ради у Београду.

каш. бр. 52-1

Андрјаша

БЕЗ НАЗИВА, 1999.
Дрво, 26 x 28 x 6

САМОСТАЛНИ УМЕТНИК
Вајарски атеље, Трстеник

Рођен је 1976. у Зрењанину. Одрастао је у Трстенику, а његов отац Александар се, такође, бави сликарством и један је од активних чланова „Клуба ликовних стваралаца“ Трстеник. После Гимназије у Трстенику дипломирао је и магистрирао вајарство на Факултету уметности у Приштини код професора Зорана Каралејића. Године 2005. уписао је Теолошки факултет – Нови Сад.

Радио као асистент на Факултету ликовних уметности у Приштини 2000-2001. У периоду од септембра 2001. до јуна 2003. водио је дечију уметничку радионицу Школа креативности. Тренутно у свом атељеу надгледа уметнички развој талентоване деце, која постижу изванредне резултате на републичком нивоу.

Осим вајарства, бави се сликањем, графичким дизајном, видео радовима, инсталацијама...

Живи и ради у Трстенику.

Реализоване скулптуре у простору:

Откуда ратови међу вама? у Врњачкој Бањи, 2004. и Споменик Војиславу Танкосићу у Трстенику, 2005.

Добитник је великог броја награда, признања, откупа и учесник је више ликовних колонија.

Самосталне изложбе:

2003. Изложба ТРЕН: Весна Зарев и Андреј Чикала, скулптуре; Народни Музеј, Врање; 2003 Изложба ЦРТЕЖИ-ОБЈЕКТИ; Галерија Србија – Салон 77, Ниш; 2002-2003. Изложба ТРЕН: Весна Зарев и Андреј Чикала, скулптуре; Народни Музеј, Лесковац; 2002. Изложба ТРЕН: Весна Зарев и Андреј Чикала, скулптуре; Велика галерија СКЦ-а, Београд; 2002. Изложба ДЕЧИЈЕ ИГРАЛИШТЕ: скулптура, цртеж и слика; Ликовни салон Дома културе, Трстеник; 2002. Изложба ДЕЧИЈЕ ИГРАЛИШТЕ: скулптура, цртеж и слика; Уметничка галерија, Крушевац.

Групе изложбе:

1995-2006. Краљево, Чачак, Ниш, Крушевац, Београд, Врњачка Бања, Бачки Петровац, Нови Сад, Трстеник, Горњи Милановац, Краков – Пољска, Сент Никлас – Белгија, Приштина.

МИЛОШ МИЛОЈЕВИЋ
Наирађени ученик на конкурс „Електросрбије“ Краљево

УЧЕНИК
ОШ „Миодраг Чајетинац Чајка“, Трстеник

Рођен је 1992. године у Трстенику. Ученик је осмог разреда Основне школе „Миодраг Чајетинац Чајка“. Као ученик IV разреда ОШ „Свети Сава“ учествовао је на ликовном конкурс у организацији „Електросрбије“ Краљево на теме „Штедња електричне енергије“; „Струја опасна по живот“ и „За шта нам служи струја“ и освојио треће место и рачунар за своју школу. Рад му је штаман у пропагандном материјалу „Електросрбије“ Краљево за новогодишње празнике („Службени гласник“, Београд, 2003).

Подједнако је заинтересован и за природне и за друштвене науке, а од школских предмета посебно воли биологију и историју. Одличан је ученик, тренира атлетику и на спортским такмичењима редовно осваја значајна места. Ужива у цртању и моделарству. Воли да се дружи, одмерен је, лепо васпитан и омиљен је међу друговима. По завршетку основне школе Милош планира да упише Саобраћајну школу.

Живи и учи у Трстенику.

каш. бр. 53-1

КОНКУРСНИ РАД, 2004.
Акварел, 23 x 32

ФИЛИП СТАНИЧИЋ

Наирађени ученик на конкурс Електропривреде Србије

УЧЕНИК

Гимназија „Вук Караџић“, Трстеник

Рођен је 1991. године у Трстенику. Основну школу „Миодраг Чајетинац Чајка“ у Трстенику је завршио 2006. године, као одличан ђак са свим петицама. Сада је ученик Гимназије „Вук Караџић“ у Трстенику.

Као ђак професора Горана Бзенића, наставника ликовне културе у Основној школи „Миодраг Чајетинац Чајка“, учествовао је на ликовном конкурс Електропривреде Србије на тему „Тесла – бајка о струји“ поводом јубилеја 150 година од рођења Николе Тесле и са групом најбољих на нивоу „Електросрбије“ Краљево учествовао на финалном такмичењу у Дечјем културном центру у Београду. Тим поводом, у пратњи свог наставника Горана Бзенића, психолога у Чајкиној школи Ђулице Перчевић и директора Електродистрибуције Трстеник Божидара Петровића, примио је награду и диплому за један од десет најбољих радова (у конкуренцији 7.707 учесника конкурса).

Живи и учи у Трстенику.

каш. бр. 54-1

КОНКУРСНИ РАД, 2006.

Гваш, 29 x 41

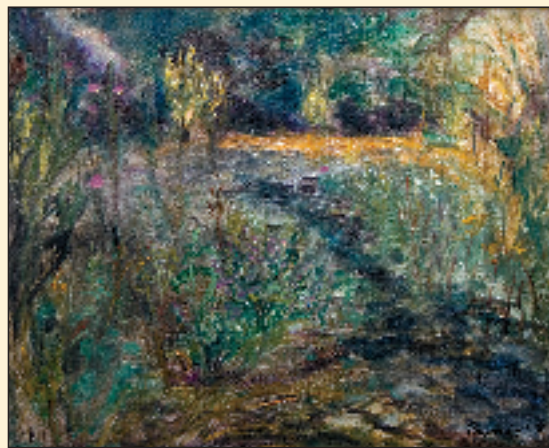

КАТАЛОГ

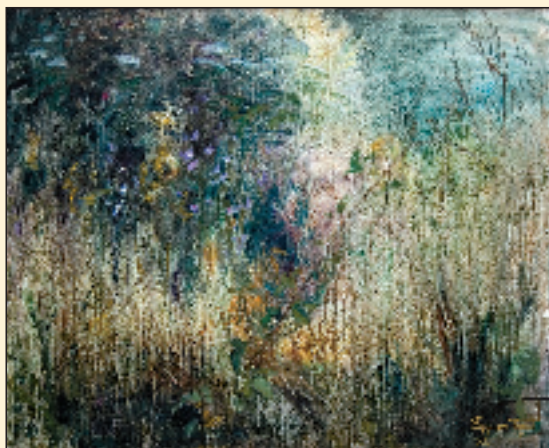
Леїаїи ЕД Трсїєник

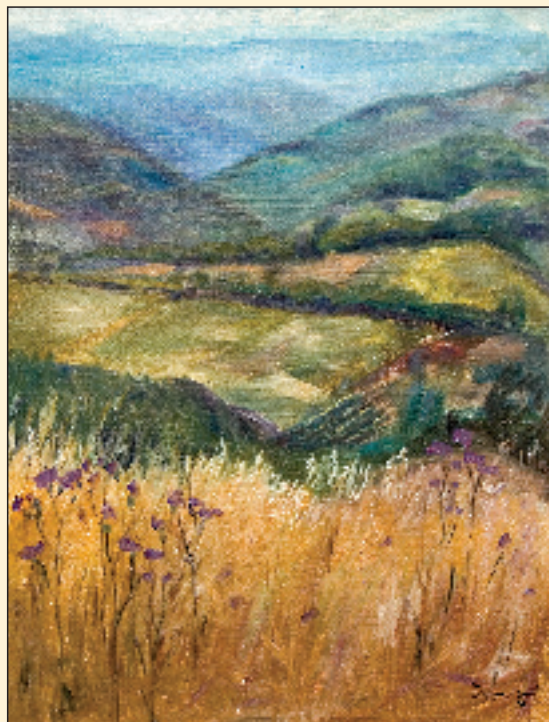
Гордана Бајић
ЉУБОСТИЊСКИ ЦВЕТОВИ, 1998.
уље на платну, 50 x 60
кай. бр. 1-1

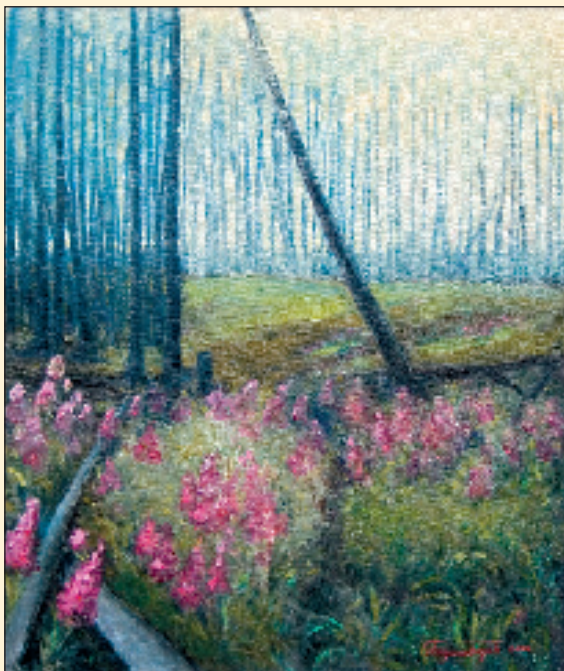
Гордана Бајић
ЉУБОСТИЊСКА РЕКА, 1998.
уље на платну, 50 x 60
кай. бр. 1-2

Гордана Бајић
ПЉУСАК СВЕТЛОСТИ У ЉУБОСТИЊИ, 1998.
уље на платну, 60 x 80
кай. бр. 1-3

Гордана Бајић
ПРЕДЕО ИЗ ГОРЊЕГ ДУБИЧА, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кай. бр. 1-4

Гордана Бајић
ВРЕС, 2000.
уље на платну, 60 x 50
каш. бр. 1-6

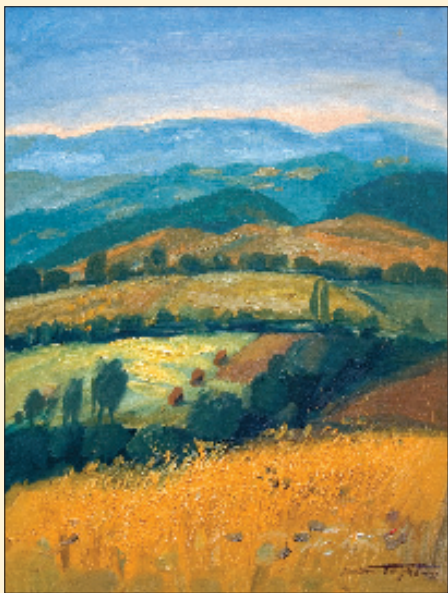
Милица Бајић
ПРОЗОР, ФОЛКСВАГЕН И ЛИШЋЕ, 2000.
уље на платну, 80 x 60
каш. бр. 2-2

Миодраі Бајић
ЦОКЕЈИ, 2000.
уље на дрвету, 75 x 100
каш. бр. 3-1

Миодраі Бајић
ИГРАЛИ СЕ КОЊИ БЕЛИ, 1998.
уље на платну, 80 x 60
каш. бр. 3-2

Миограї Бајић
ПРЕДЕО ИЗ ГОРЊЕГ ДУБИЧА, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кай. бр. 3-3

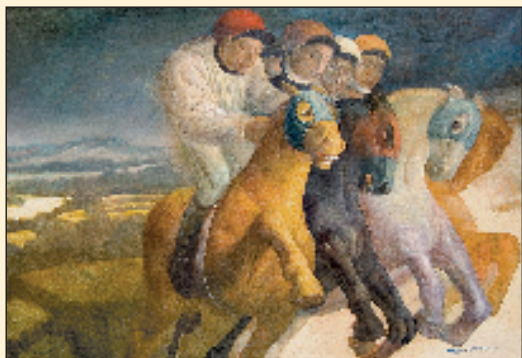
Миограї Бајић
ТРОЈКЕ, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кай. бр. 3-4

Миограї Бајић
ВЕЛИКИ СКОК, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кай. бр. 3-5

Миограї Бајић
ЉУБАВ, 1999.
уље на платну, 80 x 65
кай. бр. 3-6

Миограї Бајић
ТРКА, 2000.
уље на платну, 110 x 160; кат. бр. 3-8

Миограї Бајић
ТРИ КОЊА НА ПЕСКУ ЊИШТЕ
ЗА КОБИЛАМА КОЈИХ НЕМА, 1973.
бакропис, 40 x 33/24 x 16; кат. бр. 3-10

Миограї Бајић
КОЊ И ХРТ, 1973.
бакропис, 50 x 36/22,5 x 13; кат. бр. 3-9

Миограї Бајић, ШТАЛА, 1974.
бакропис, 36 x 50/16 x 27; кат. бр. 3-11

Миограї Бајић
ШТАЛА, 1974.
бакропис, 47,5 x 64,5/20 x 25,5; кай. бр. 3-12

Миограї Бајић
ДАН КАДА СУ ЛЕТЕЛИ ПЕГАЗИ, 1975.
бакропис, 35 x 26/21,5 x 15,5
кай. бр. 3-12

Миограї Бајић
ЖДРЕБАЦ КОЊА ДРАГАНА ИЗ ПРЕРОВА, 1975.
бакропис, 40 x 33/25 x 16,5
кай. бр. 3-14

Миограї Бајић
БИТКА, 1975.
бакропис, 36 x 44/17,5 x 21,5; кай. бр. 3-15

Миодраї Бајић
КОЊИ, 1975.
бакропис, 50 x 35/28 x 20; кат. бр. 3-16

Миодраї Бајић
ВЕЛИКИ СКОК, 1977.
бакропис, 47,5 x 64,5/16,5 x 22,5
кат. бр. 3-17

Миодраї Бајић
КОЊИ, 1977.
бакропис, 33 x 40/16,5 x 23,5; кат. бр. 3-18

Миодраї Бајић
КОЊИ НА ПАШИ, 1982.
бакропис, 33 x 40/16 x 23; кат. бр. 3-19

Миограї Бајић
ПЕГАЗ, 1982.
бакропис, 40 x 33/22,5 x 16,5; кат. бр. 3-20

Миограї Бајић
ЈЕЛЕН И ПЕГАЗИ, 1986.
бакропис, 33 x 38/17 x 22,5; кат. бр. 3-22

Миограї Бајић
ЦОКЕЈИ, 1985.
бакропис, 33 x 40/17 x 22,5; кат. бр. 3-21

Миограї Бајић
КОЊИ И ПЕГАЗИ, 1986.
бакропис, 40 x 33/22,5 x 16,5; кат. бр. 3-23

Миодраї Бајић
ПЕГАЗИ, ЦОКЕЈ И ЈАБУКЕ, 1986.
бакропис, 35 x 25/22,5 x 16,5
каџ. бр. 3-24

Миодраї Бајић
ЦОКЕЈ, ЈАБУКЕ И ПЕГАЗИ, 1986,
бакропис, 40 x 33/22,5 x 16,5;
каџ. бр. 3-26

Миодраї Бајић
ЦОКЕЈ, КОЊИ И ПЕГАЗИ, 1986.
бакропис, 35 x 25/23 x 16,5; каџ. бр. 3-25

Миодраї Бајић
ПЕГАЗИ, 1989.
бакропис, 25 x 35/14,5 x 22; каџ. бр. 3-27

Миограї Бајућ
ПЕГАЗИ, 1989.
бакропис, 25 x 35/14,5 x 21,5; кай. бр. 3-28

Миограї Бајућ
ПЕГАЗИ ЉУБОСТИЊЕ, 1998.
бакропис, 50 x 35,5/32 x 27,5; кай. бр. 3-29

Миограї Бајућ
ПЕГАЗИ И ЉУБОСТИЊА, 1998.
бакропис, 43,5 x 31,5/27,5 x 17,5; кай. бр. 3-30

Миограї Бајућ
БЕЛАЦ И ЈАБУКА, 1999.
бакропис, 44,5 x 31/26,5 x 19; кай. бр. 3-31

Миодраг Бајић
ВРАНАЦ И ПЕГАЗИ, 1999.
бакропис, 40 x 30,5/23 x 23; кат. бр. 3-32

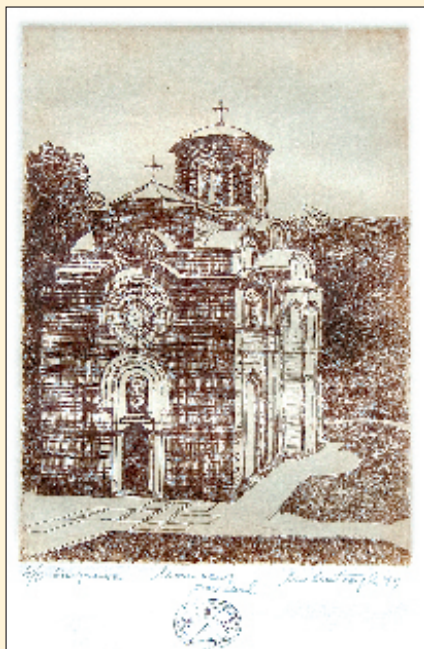
Миодраг Бајић
КОЊИ И БОРОВИ, 1999.
бакропис, 50 x 35,5/36 x 24;
кат. бр. 3-33

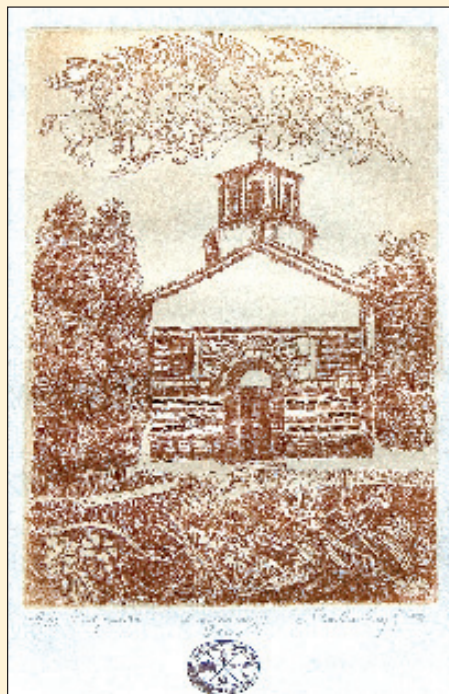
Миодраг Бајић
КОЊ И БОР, 1999.
бакропис, 50 x 35/36 x 25,5; кат. бр. 3-34

Миодраг Бајић
КОЊИ И ПЕТЛИЋ, 1999.
бакропис, 28 x 22,5/16,5 x 14,5;
кат. бр. 3-35

Миограј Бајић
 МАНАСТИР КАЛЕНИЋ, 1999.
 бакропис, 45 x 31/26 x 18,5; кат. бр. 3-36

Миограј Бајић
 МАНАСТИР ВЕЛУЋЕ, 1999.
 бакропис, 45,5 x 31/26,5 x 18,5; кат. бр. 3-37

Миограј Бајић
 ПЕГАЗ, 1999.
 бакропис, 33,5 x 25/17 x 14,5; кат. бр. 3-38

Миограј Бајић
 ПЕГАЗ И ЈАБУКА, 1999.
 бакропис, 35 x 25/16 x 17,5; кат. бр. 3-39

Миодрај Бајић
ЧОВЕК И КОЊ, 1999.
 бакропис, 30,5 x 23,5/17,5 x 17
 кайш. бр. 3-40

Миодрај Бајић
ЦРКВА АЛЕКСАНДРА НЕВСКОГ, 1999.
 бакропис, 44,5 x 30,5/26,5 x 19
 кайш. бр. 3-42

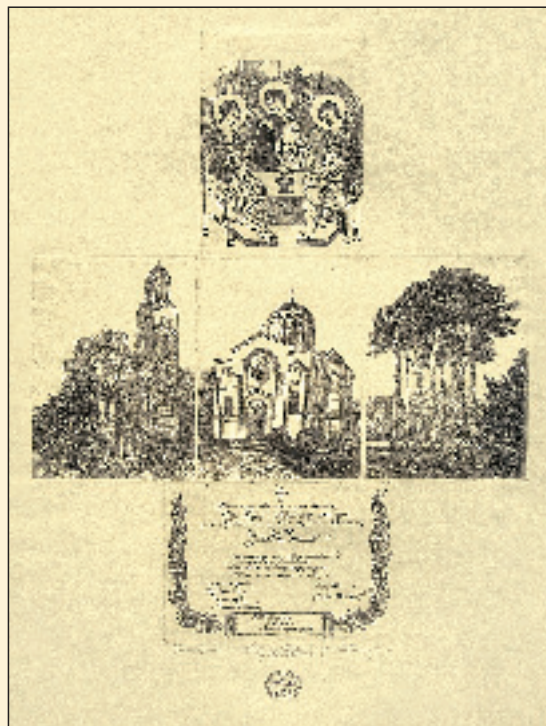
Миодрај Бајић
**ЧОВЕК,
 КОЊ, ЈАБУКЕ
 И ПЕГАЗ**, 1999.
 бакропис, 51,5 x
 37/33,5 x 17,5
 кайш. бр. 3-41

Миодрај Бајић
**ПРОЛЕЋЕ
 КОЊА**, 1999.
 бакропис 51,5 x
 37/32,5 x 25
 кайш. бр. 3-43

Миограї Бајић
ЗАХВАЛНИЦА, 2000.
бакропис, 53 x 40/32 x 25; кай. бр. 3-44

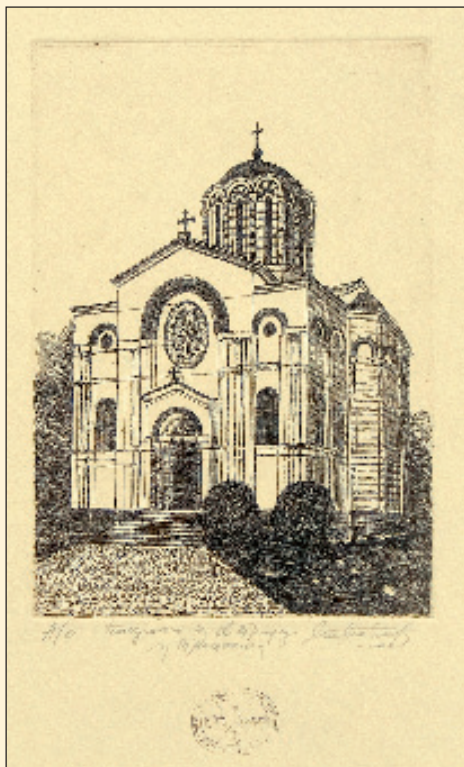
Миограї Бајић
ЦРКВА СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ У ТРСТЕНИКУ, 2001.
бакропис, 70 x 49,5/55 x 45
кай. бр. 3-45

Миограї Бајић
ЦРКВА СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ, 2001.
бакропис, 58,5 x 50/40,5 x 45; кай. бр. 3-46

Миограї Бајић
ЦРКВА СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ, 2001.
бакропис, 40 x 59,5/21 x 43,5; кай. бр. 3-47

Миодраї Бајић
ЦРКВА СВ. ТРОЈИЦЕ У ТРСТЕНИКУ, 2001.
бакропис, 49,5 x 35/20,5 x 14; *каш.* бр. 3-48

Миодраї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2003.
бакропис, 50 x 41/23,5 x 26,5; *каш.* бр. 3-50

Миодраї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2003.
бакропис, 35 x 48/22,5 x 27; *каш.* бр. 3-49

Миодраї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2003.
бакропис, 64 x 45/45 x 32,5; *каш.* бр. 3-51

Миограї Бајућ
ВЕЛИКИ ЛОВ 1, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/24,5 x 19,5; кай. бр. 3-52

Миограї Бајућ
ВЕЛИКИ ЛОВ 2, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/24,5 x 19,5; кай. бр. 3-53

Миограї Бајућ
ВЕЛИКИ ЛОВ 3, 2003.
бакропис, 51 x 42,5/27 x 22,5; кай. бр. 3-54

Миограї Бајућ
ВЕЛИКИ ЛОВ 4, 2003.
бакропис, 49,5 x 3/25 x 19,55; кай. бр. 3-55

Миограї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ 4, 2003.
бакропис, 35 x 49,5/16 x 25, кайш. бр. 3-56

Миограї Бајић
ДВА КОЊОРОГА И КЕНТАУР, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/25 x 19, кайш. бр. 3-57

Миограї Бајић
ЈАБУКА, КОЊ, ЧЕТИРИ ГУСКЕ И ПАС, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/25 x 16, кайш. бр. 3-58

Миограї Бајић
ДВА ПЕТЛА, СТАРА КАЈСИЈА И ПЕГАЗИ, 2003.
бакропис, 35 x 49,5/19 x 24,5, кайш. бр. 3-59

Миограї Бајућ
РОДНА ЈАБУКА, ДВА ЈАБУЧИЛА
И ЦВЕЋЕ, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/24,5 x 19; кай. бр. 3-60

Миограї Бајућ
ТРИ КОЊОРОГА, ДВА ЧЕМПРЕСА
И ПЕГАЗИ, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/24,5 x 24; кай. бр. 3-62

Миограї Бајућ
СТАРИ БАГРЕМ И КОЊИ У ХОДУ, 2003.
бакропис, 49,5 x 35/24,5 x 24; кай. бр. 3-61

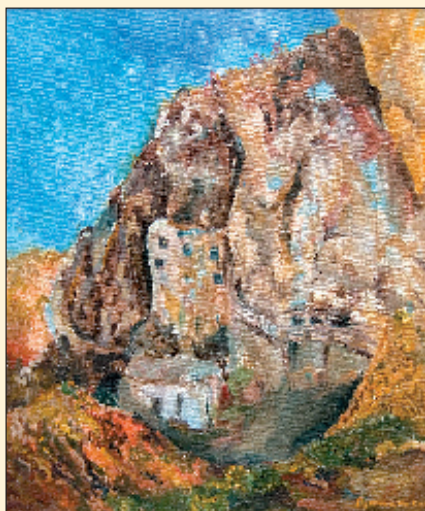
Миограї Бајућ
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2004.
бакропис, 50 x 36/24,5 x 19,5; кай. бр. 3-63

Миограї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2004.
бакропис, 50 x 36/25 x 16; *каш.* бр. 3-64

Миограї Бајић
ВЕЛИКИ ЛОВ, 2004.
бакропис, 50 x 36/24,5 x 19,5; *каш.* бр. 3-65

Ружица Бајић
ГОРЊА ИСПОСНИЦА СВ. САВЕ, 2000.
уље на платну, 60 x 50; *каш.* бр. 4-1

Горан Бзенић
У ЗАГРЉАЈУ, 1997.
мермер, 37 x 28 x 15; *каш.* бр. 7-1

Горан Бзенић
ТРСТЕНИЧКА ЦРКВА СВ. ТРОЈИЦЕ, 2000.
сува игла, 34 x 45/24 x 34,5
кай. бр. 7-3

Горан Бзенић
СТАРИ ТРСТЕНИЧКИ МОСТ, 2000.
сува игла, 40 x 49/30 x 39
кай. бр. 7-4

Милисав Бркић
БАДЊЕ ВЕЧЕ, 1998.
уље на платну, 50 x 60; кай. бр. 8-1

Милисав Бркић
ОРАЊЕ, 2000.
уље на платну, 60 x 80; кай. бр. 8-3

Ана Величковић
РАСПЕЋЕ 1, 1998.
уље на платну, 80 x 60; кат. бр. 9-2

Ана Величковић
РАСПЕЋЕ, 2000.
уље на платну, 80 x 60; кат. бр. 9-3

Ана Величковић
БОГОРОДИЦА СА ХРИСТОМ, 1991.
темпера на дрвету, 83 x 33
кат. бр. 9-4

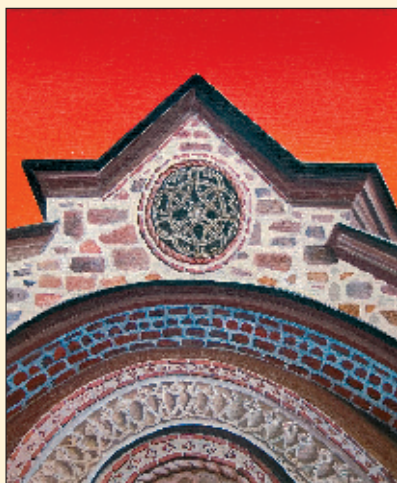
Ана Величковић
СВ. АРХАНГЕЛ ГАВРИЛО, 1991.
темпера на дрвету, 70 x 30
кат. бр. 9-5

Ана Величковић
СВ. ИЛИЈА, 1991.
темпера на дрвету, 75 x 44
кат. бр. 9-6

Иван Величковић
ГРАМАТА, 2001.
сито штампa, 60 x 33; кaйш. бр. 10-2

Димитрије Гвозденовић
РОЗЕТА, 1998.
уље на платну, 80 x 65; кaйш. бр. 12-2

Димитрије Гвозденовић
ТРУБЕ ЈЕРИХОНА, 1998.
уље на платну, 56 x 70; кaйш. бр. 12-1

Димитрије Гвозденовић
М. ЉУБОСТИЊА – ЗВОНАРА, 1998.
цртеж, 50 x 32; кaйш. бр. 12-3

Драјољуб Димијријевић
НИКОЛА ТЕСЛА, 1987.
рељеф у бронзи, 37 x 33 x 4; кат. бр. 15-1

Драјољуб Димијријевић
НИКОЛА ТЕСЛА, 1988.
гипс, 99 x 60 x 55; кат. бр. 15-2

Драјољуб Димијријевић
СВЕТИ САВА, 1992.
бронза, 39 x 30 x 4; кат. бр. 15-3

Драјољуб Димијријевић
БЕЛЕГ, 1997.
камен, 169 x 110 x 97; кат. бр. 15-4

Дражољуб Димитријевић
ЗАЧЕТАК, 2000.
мермер, 35 x 25 x 8; *кай.* бр. 15-5

Милан Додић
ЈУТАРЊЕ СЕНКЕ, 2000.
уље на платну, 80 x 60; *кай.* бр. 18-2

Радомир Ђурић
ГЛО 1, 1998.
уље на платну, 60 x 80; *кай.* бр. 19-1

Радомир Ђурић
СТАРИ МОСТ, 1999.
уље на платну, 55 x 64; *кай.* бр. 19-3

Радомир Ћурић
ТЛО, 2000.
уље на платну, 80 x 60; кайш. бр. 19-4

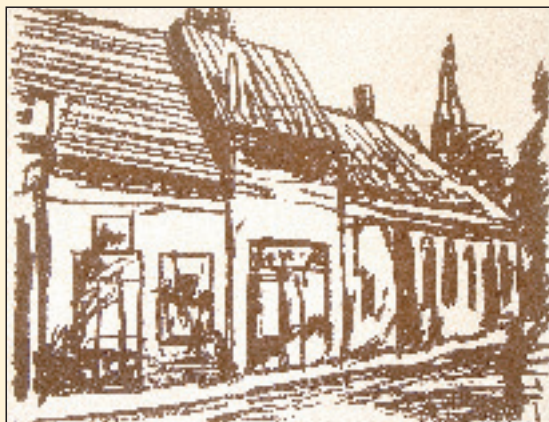
Радомир Ћурић
БОГОРОДИЦА НА ПРЕСТОЛУ МЕЂУ
АНЂЕЛИМА, 1996.
темпера на дрвету, 57 x 44; кайш. бр. 19-5

Радомир Ћурић
ПРОСТОР НЕКАДАШЊЕ ПИВАРЕ, 1996.
сито штампа, 23,5 x 31; кайш. бр. 19-6

Радомир Ћурић
ПОГЛЕД ИЗ АРДУНЕ, 1997.
сито штампа, 23,5 x 31; кайш. бр. 19-7

Радомир Ђурић
ГЛАВНА УЛИЦА, 1997.
сито штампа, 23,5 x 31; кай. бр. 19-8

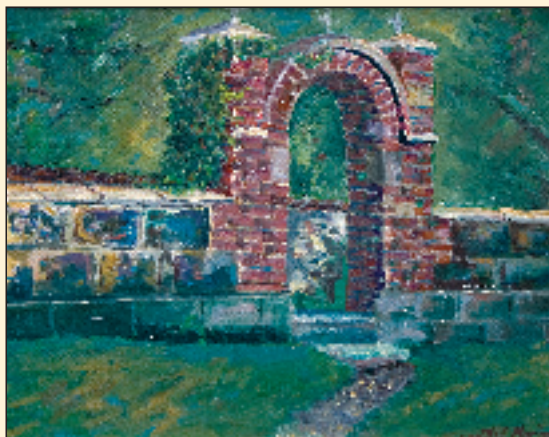
Радомир Ђурић
СТАРА АУТОБУСКА СТАНИЦА, 1997.
сито штампа, 23,5 x 31; кай. бр. 19-9

Герослав Зарић
РУКА, 1983.
туш, 30 x 30; кай. бр. 20-2

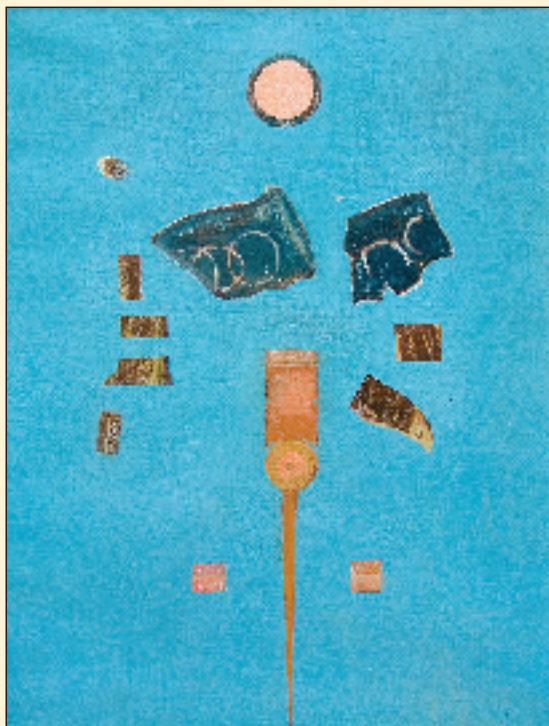
Герослав Зарић
СКИЦА ЗА СЦЕНОГРАФИЈУ, 1995.
оловка, 50 x 60; кай. бр. 20-3

Марија Илић
МОТИВ ИЗ ПОРТЕ, 1998.
уље на платну, 40 x 50; кат. бр. 21-2

Чедомир Јовановић
ЂАВОЉИ ГРАД, 1998.
уље на платну, 70 x 97; кат. бр. 24-1

Чедомир Јовановић
ЗНАКОВИ, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кат. бр. 24-3

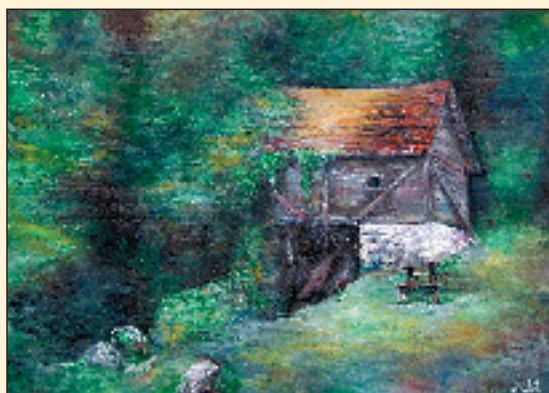
Иавана Рајачић-Лазаревић
AFTER LIFE, 2006.
дигитална графика
кат. бр. 30-2

Оліица Марисављевић
 БУРАН, 2000.
 уље на платну, 50 x 40
 кат. бр. 34-1

Марија Марић
 КОМПОЗИЦИЈА 1, 1998.
 камен, 45 x 61 x 36
 кат. бр. 35-2

Марија Марић
 СТАРА ВОДЕНИЦА НА ТАРИ, 2006.
 уље на платну, 50 x 70
 кат. бр. 35-3

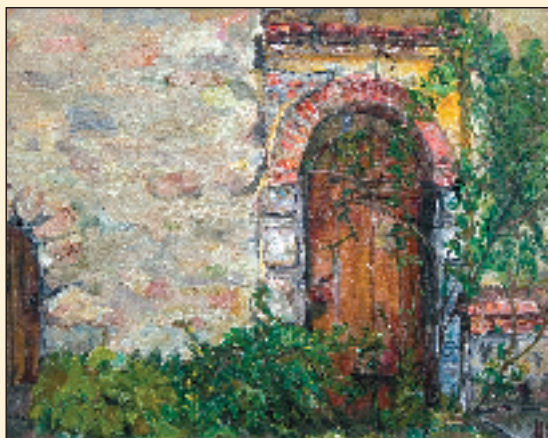
Небојша Милчев
 КОСА СЛИКА, 2004.
 комбинована техника, 36 x 42
 кат. бр. 38-2

Александра Николић
СКИЦА ЗА КОСТИМ 1, 2004.
комбинована техника, 35 x 25
каџ. бр. 39-2

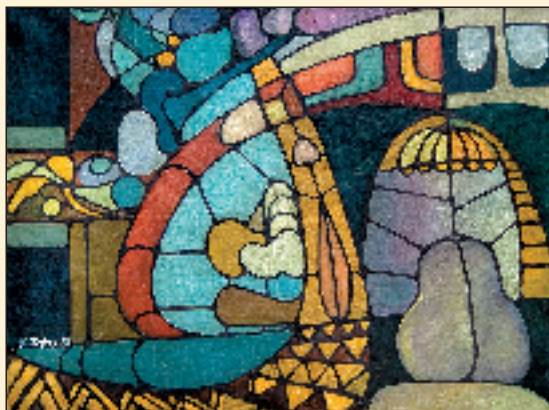
Александра Николић
СКИЦА ЗА КОСТИМ 2, 2004.
комбинована техника, 35 x 25
каџ. бр. 39-3

Александра Николић
СТАРА КАПИЈА, 1998.
уље на платну, 40 x 50
каџ. бр. 39-4

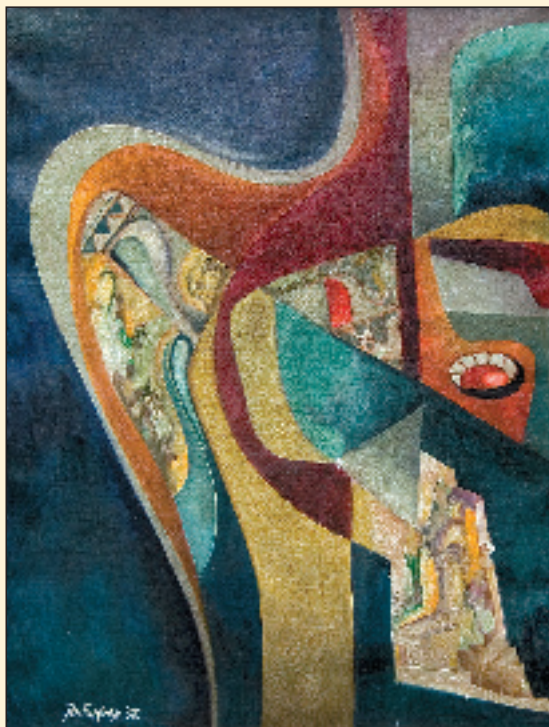
Брајислав Нићифоровић
СТАРИ ТРСТЕНИК, 1997.
уље на лесониту, 43 x 71
каџ. бр. 40-1

Брајислав Нишифоровић
ВИТРАЖ, 1998.
уље на платну, 60 x 80
кат. бр. 40-3

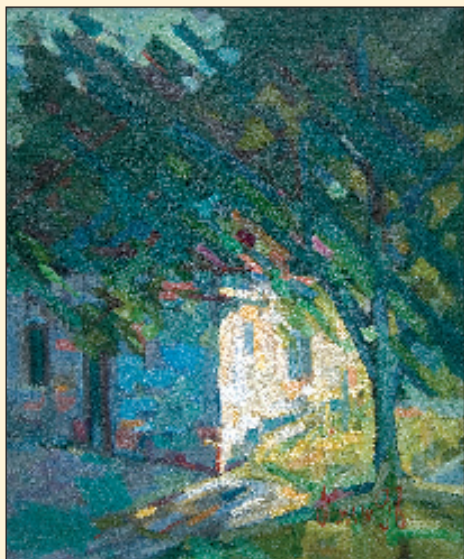
Брајислав Нишифоровић
ЉУБОСТИЊА, 1998.
уље на платну, 65 x 75
кат. бр. 40-4

Брајислав Нишифоровић
КОМПОЗИЦИЈА, 1998.
уље на платну, 80 x 60
кат. бр. 40-5

Звонимир Пејковић
РИБА НА ТИГАЊУ, 1983.
уље на платну, 32 x 45
кат. бр. 43-1

Звонимир Пејковић
СТАРА ЉУБОСТИЈСКА КАФАНА, 1998.
уље на платну, 60 x 50
каџ. бр. 43-2

Звонимир Пејковић
МИЛИЦА ЉУБА СТЕНА, 2000.
уље на платну, 70 x 50
каџ. бр. 43-4

Миломир Лоре Пејровић
АДАМ И ЕВА, 2000.
уље на платну, 80 x 60
каџ. бр. 44-2

Љиљана Радовановић
ПЕВАЦ, 2000.
керамика, 43 x 39 x 27; каџ. бр. 46-1

Љиљана Радовановић
COBE, 2000.
керамика, 30 x 30 x 18; кат. бр. 46-2

Љубомир Симоновић
НИКОЛА ТЕСЛА, 1991.
уље на платну, 70 x 55; кат. бр. 49-1

Љубомир Симоновић
ВЛАДИКА НИКОЛАЈ, 1992.
уље на платну, 95 x 70
кат. бр. 49-2

Љубомир Симоновић
СТАРИ ТРСТЕНИК – ПИЈАЦА, 2000.
уље на платну, 52 x 80
кат. бр. 49-4

Љубомир Симоновић
СТАРИ ТРСТЕНИК – ЏИВЏАНКИН КИОСК, 2000.
уље на платну, 50 x 60
кай. бр. 49-5

Љубомир Симоновић
СТАРА ЦЕНТРАЛА, 2000.
уље на платну, 60 x 80
кай. бр. 49-6

Љубомир Симоновић
МАНАСТИР ЉУБОСТИЊА, 1994.
уље на платну, 50 x 65
кай. бр. 49-7

Љубомир Симоновић
СТАРИ ТРСТЕНИК – ЦЕНТАР, 1986.
уље на платну, 44 x 50
кай. бр. 49-8

Љубомир Симоновић
 МАНАСТИР ЉУБОСТИЊА, 1993.
 уље на платну, 75 x 130
 кат. бр. 49-9

Љубомир Симоновић
 МАНАСТИР ВЕЛУЋЕ, 1996.
 уље на платну, 75 x 125
 кат. бр. 49-10

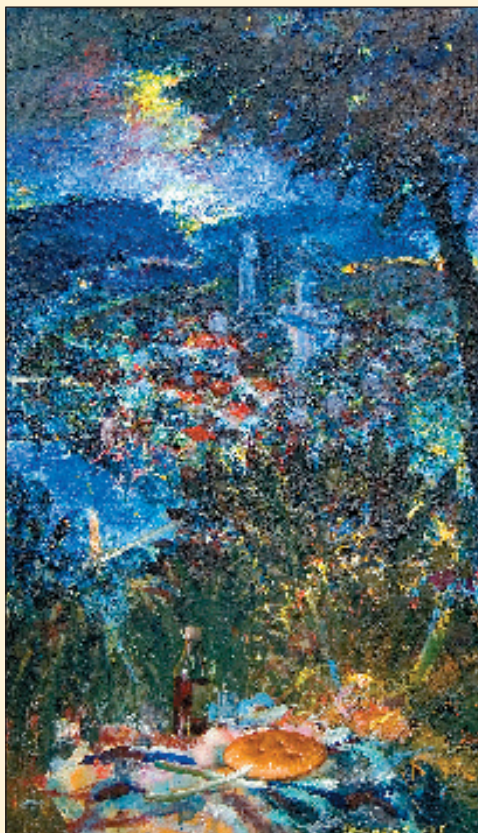
Љубомир Симоновић
 СТАРА ЗГРАДА ЕПС-а, 1999.
 уље на платну, 56 x 70
 кат. бр. 49-11

Љубомир Симоновић
 СТАРИ ТРСТЕНИК – ЈАДРАН, 2000.
 уље на платну, 54 x 60
 кат. бр. 49-12

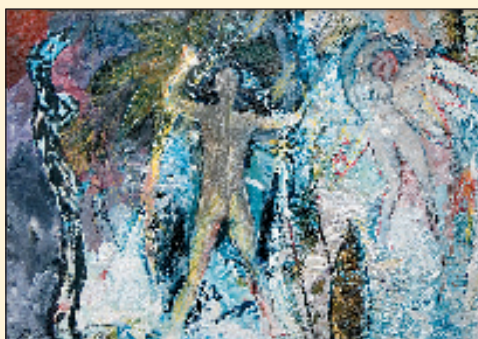
Љубомир Симоновић
СТАРИ ТРСТЕНИК – ЦЕНТАР, 1985.
уље на платну, 40 x 48
кай. бр. 49-13

Миодраї Стојановић
ДОРУЧАК СА ВАСОМ И ТОМИЋЕМ
НА ЧАИРСКОМ БРДУ, 1995.
уље на платну, 125 x 71; кай. бр. 50-1

Миодраї Стојановић
ПРОГНАНСТВО ИЗ РАЈА, 1998.
уље на платну, 52 x 60
кай. бр. 50-3

Миодраї Стојановић
ЛЕТО '98, 1998.
уље на платну, 35 x 50; кай. бр. 50-4

Миодраї Сїојановић
ТРЕШЊЕ, 1998.
уље на платну, 43 x 50; кат. бр. 50-5

Миодраї Сїојановић
БЕЗ НАЗИВА, 2000.
уље на платну, 80 x 60; кат. бр. 50-6

Мирољуб Филијовић
САВА 1998, 1998.
акрилик, 100 x 70; кат. бр. 51-2

Андреј Чикала
ТОРЗО ГВОЗДЕНОГ СРЦА, 2000.
дрво-метал, 40 x 42 x 28
кат. бр. 52-2

Андреј Чикала
СПОМЕНИК ВОЈИСЛАВУ
ТАНКОСИЋУ, 2005.
беловодски камен
215 x 93 x 34
кай. бр. 52-4

Андреј Чикала
ТОРЗО, 2000.
камен, 67 x 58 x 34
кай. бр. 52-3

КАТАЛОГ

Прилози

ХРОНОЛОГИЈА УЛАГАЊА ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ У ЛИКОВНУ КУЛТУРУ

1986 - 2006

1986. - Урађена је прва слика у Електродистрибуцији „Стари Трстеник – Ардуна“, део града где се налазила просторија за благајну и дежурне електричаре. Сliku су урадили Слободан Оролић и Чедомир Јовановић, обојица из Трстеника.
1987. - Донета је одлука и поведена активност да се уради споменичко обележје Николи Тесли. На позивном конкурсy је победио вајар Милија Глишић, професор на Факултету ликовне уметности у Београду.
1988. - Споменик је постављен 10. јула, на дан Електродистрибуције Трстеник.
1992. - На захтев Дома културе Студентски град Београд Електродистрибуција Трстеник је уступила своје вајарске радове за изложбу „Тесла у делима ликовних уметника“, организоване од 21. до 28. априла 1992. године.
- 1993/4. - За обележавање јубилеја 100 година Електропривреде Србије добили смо од Народног универзитета у Трстенику одређени број слика на поклон. Аутор слика је Љубомир Симоновић, академски сликар.
1995. - Изведени су радови на уређењу свечане завичајне сале по пројекту арх. Мирјане Максимовић из Трстеника.
1996. - Постављен је мозаик „Свечаност“ Бошка Бекрића, академског сликара из Београда, као и слика „Моравска раскршћа“ Миодрага Стојановића, академског сликара, завичајног уметника из Београда, а све по идејном решењу арх. Мирјане Максимовић.
1997. - Од 21. јуна до средине августа организована је вајарска колонија у дворишту Електродистрибуције коју је водио професор Драгољуб Димитријевић са Факултета примењених уметности у Београду. Том приликом је урадио скулптуру „Белег“ у беловодском камену и окупио је и многе трстеничке вајаре и студенте са факултета. У току трајања колоније организовано је књижевно вече завичајних писаца.
1998. - За дан Електродистрибуције Трстеник, 10. јула донета је Одлука на Синдикалном збору да се организује сликарска колонија у Љубостињи. Покровитељ изложбе је био Синдикат ЕД Трстеник и Синдикат „Електросрбије“ Краљево.
- Колонија је организована од 15. до 22. јула исте године.
 - Донета је Одлука да прикупљени уметнички радови фонда добију назив „Легат Електродистрибуције Трстеник – завичајни уметници“. Урађен је и знак Легата по идејном решењу Љубомира Симоновића.
 - За време трајања колоније организована је изложба фотографија „Истраживачи“ Миодрага Трнинића из Београда, а у Љубостињи је организовано вече сусрета ликовних уметника и завичајних писаца на коме се разговарало на тему „Завичај и стваралаштво“.
 - Током трајања ликовне колоније штампан је билтен под називом „Дневник ликовне колоније Завичајци 98“ аутора Станка Бзенића, историчара уметности и Верољуба Вукашиновића, управника библиотеке „Јефимија“, обојица из Трстеника.
 - По завршетку колоније организована је изложба 14 сликара, једног фотографа и 4 ученика полазника Летње академије, учесника колоније.
 - Професор Миодраг Бајић је за време трајања колоније направио бакрописну плочу са мотивима манастира Љубостиње чији су графички отисци коришћени за поклоне у Електродистрибуцији Трстеник.
 - У наставку активности колоније, професори Миодраг Бајић и Драган Димитријевић, организовали су тродневну школу сликања и вајања, а полазници су била деца из трстеничких школа одабрани од својих наставника ликовног образовања. Било их је преко 40. Потребан материјал, прибор и пратеће трошкове обезбедила је и покрила Електродистрибуција Трстеник.

- Универзитет уметности у Београду – Факултет примењених уметности доделио је повељу и јубиларну плакату поводом 50 година факултета Електродистрибуцији Трстеник за изузетан допринос и плодну сарадњу са овом високошколском установом.
- 2000. - Почетком године направљен је договор са завичајним уметницима да ураде по један рад, слику, скулптуру, керамику... којима би се попунила збирка Електродистрибуције. Потребан материјал и средства за покриће трошкова обезбедио је Синдикат Електродистрибуције Трстеник.
- На дан рођења Николе Тесле – Дан Електродистрибуције Трстеник организована је изложба изабраних радова из Легата 32 завичајна уметника. Поводом ове изложбе објављен је каталог у 600 примерака.
- За уметнике, учеснике изложбе, организован је тродневни обилазак културно историјских споменика: Крушевца, Врњачке Бање, као и манастира Наупаре, Жиче, Студенице, Љубостиње и Велућа.
- Крајем године професор Миодраг Бајић поклонио је слику у уљу назива „Трка“ као свој прилог увећању фонда Легата.
- За потребе Легата је направљен информатички програм о евидентирању свих аутора и уметничких радова који се налазе у поседу збирке Легата. Програм је направио Хранислав Раденковић из Почковине код Трстеника.
- 2001. - Свој дипломски рад на Факултету примењених уметности у Београду, скулптуру у гипсу под називом „Кула“, поклонио је Легату завичајни вајар Владимир Банашевић.
- 2002. - Скулптуру у гипсу назива „Наћве“ која је 2004. изливена у бронзи поклонио је професор Драган Димитријевић за завичајну салу Електродистрибуције Трстеник.
- 2003. - Изложбу слика Гордана Бајић из Београда од 1. до 15. августа организовао је и помогао Легат завичајних уметника Електродистрибуције Трстеник.
- 2004. - За претстављање књиге о 80 година Електродистрибуције Трстеник „Светлост у времену“ 22. априла организована је изложба бакрописа из збирке Легата Електродистрибуције Трстеник професора Миодрага Бајића у Ликовном салону Дома културе Трстеник. Том приликом је штампан луксузан каталог са мапом графика.
- Професор Драган Димитријевић поклонио је рељеф лика Николе Тесле изливен у бронзи. Овај његов рад постављен је на трафостаницама највишег напона електро мреже некадашње Југославије.
- Збирку бакрописа рађених од 1973. до 2004. поклонио је професор Миодраг Бајић и увећао његов број у поседу Легата на 57 графика.
- 2005. - Легат завичајних уметника Електродистрибуције Трстеник помогао је штампање зборника радова о нашем завичајном књижевнику Добрици Ћосићу „Писац и историја“.
- Електродистрибуција Трстеник је поставила спомен обележје Војиславу Танкосићу на уређеном простору испред улазне капије. Некад је ова улица испред Електродистрибуције носила назив овог прослављеног ратника. Споменик је извео академски вајар Андреј Чикала у беловодском пешчару.
- 2006. - Академском сликару Небојши Милчеву из Крушевца Легат је помогао организовање изложбе у Ликовном салону Дома културе Трстеник у времену од 11. до 25. септембра. За изложбу је штампан и одговарајући број каталога.
- Горан Бзенић, вајар из Доње Црнишаве поклонио је своју скулптуру у дрвету „Балкан“ Легату завичајних уметника.
- Поводом 20 година улагања у ликовну уметност и доношења одлуке о преносу „Легата“ на трајну бригу Завичајном одељењу Народне библиотеке „Јефимија“ у Трстенику, штампан је овај каталог у 350 примерака.

ИЗ КЊИГЕ УТИСАКА ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ ТРСТЕНИК

БОГ ЈЕ, НАКОН ШЕСТОДНЕВНОГ НАПОРНОГ
СТВАРАЊА СВЕТА, СЕО У ХЛАДУ СВОЈЕ БАШТЕ ДА СЕ ОДМОРИ. У
ЈЕДНОМ ТРЕЊУТКУ СЕТИО СЕ ДА МИЈЕ СТВОРИО ЈОШ НЕШТО ШТО
БИ УМЕСТО ЊЕГА ЉУДИМА ПРУЖАЛО РАДОСТ И ЗАДОВОЉСТВО.
"СТВОРИЋУ ТО И НАЗВАЋУ ГА УМЕТНИКОМ"!

СТАРИ ТРЦИ СМАТРАЛИ СУ ДА СУ УМЕТНИЦИ
ПРОДУЖЕНА БОЖЈА РУКА. ВАШ ЛЕТАТ ЈЕ ЈЕДАН АСАНИЈА ТЕ ИСПРУ-
ЖЕН БОЖЈЕ РУКЕ!

ХВАЛА ВАМ ЗА СВЕ ШТО СТЕ УЧИЛИ И ШТО
ДРАЖИТЕ ЗА СВОЈЕ УМЕТНИКЕ, ЗА ЗАВЛАТАЈ, ЗА БУДУЋОСЉИ

Србије!

У Београд,
23.05.2001.

С љубављу,
С. А. Васиљевић

Ваше су све резиме аутобиографског Темељног,
и цртајући сусретнује све оно што се ради у
цртајући култури и науци у овом крају Србије, а и
ице. Најбоље, од стране Електричне енергије и енергетике
најбоље је уметнички реал, и брзо је културни
аутобиограф. Најбоље је итајте ице, у цртајући, и
српског својих цртајући. Доња Темељног је ице
мечета. Такај ице је ице ице ице ице ице
у Србији ице је ице Темељног.

Листиниот!

22/8/2001.

Никола Васиљевић

Жефанијан дати

Ланг српске црке, не брине.
Иза сваког подвига у области књижевности
и уметности стоји Творница Електродистрибуције.
Синкарска и вајарска делатност, као и археолошке,
монументалне, нематеријалне су бео нве.

Парк и зграда Електродистрибуције била су
лепотице и склади, доказ да се и у суштину временом
може одржати не само ред него и хармонична изобилство.

Иза овог подвига је била, љубав, надахнуће једног
појединца, Божидара Петровића, његових сарадника и целог
колектива Електродистрибуције. Божидар Петровић је
не само просветни директор него и добротвор, некако
у њим делу наше Србије: Благородно је помагао, као
грађанин међина, монахиње Велуте, Каленић, Сидењку. Зато
та је Српска православна црква одликовала одбором свјетос
саве. На њиховој књизи о културним споменицима у Тирстенику
и широм околине налази се име Божидара Петровића, као
уредника, сарадника или спонзора. По његово подизању
служећи на глас и његовом колективу и труду Тирстенику
Златна медаља се била, стоји у златним словима уписана
у историју.

Нека овај пример буде заразан, у елементном смислу,
нека широм Србије и других ентузијаста стварају оазе
лепотице и културе. Хвала колективу Електродистрибуције

Јулијан. Хвала ми!

На св. Саву,
2002, у Тирстенику.

Др Драган Недељковић,
Професор Естетике универзитета,
редовни члан Европске академије
наука, уметности и књижевности
у Паризу.

У "кући струје" срео сам, овде у
Трстенику, праву културну атмосферу,
праву манастирску. Хвала овим људима
који су ту окупили и своје земљаке. Јер
то је очигледан знак да не паше од
ПРОВИНЦИЈАЛИЗМА, мржње и заштитљености.
(Јер провинцијалац највише мрзи свој земљака).
Неке од слика коња, сјајни кнез Лазар, фотосва-
тен с микелом и прекрасни урани
фотографи. Љубоситиње и предражниот
трстенички, остаће ми у срцу навек.
10. фебруар 2006. Раша Попов

Мислено говориш, тиску онемишава, обавеш-
тавају пријатељ и редуковање за забављиву
мирову економију, али, после светског рата
видена земљака сам расулишана!
Мој Влас, некојој одушељивости.
С последном захвалношћу и поштовањем
Стефане Шмиде
у време Јеринијиних рана.
јуни 2004.

ВЕЛИКИ ПРИЛОГ ЗАВИЧАЈНОЈ БАШТИНИ

Легат Електродистрибуције Трстеник – Завичајни уметници, који је током две деценије стрпљивим радом и улагањем стваран у трстеничкој Електродистрибуцији, на челу са директором Божидаром Петровићем, истинским заљубљеником у завичајно стваралаштво, представља велику оставштину за будућност, у сагласности је са изворним значењем речи *lègât* – запис, оставштина. Зато је Каталог Легата запис о оставштини и огледало дводеценијске сарадње многих учесника у стварању једне јединствене уметничке збирке какву немају ни много већи градови у нашој земљи и сведочанство о истрајности у реализацији једне идеје о окупљању завичајних стваралаца на једном месту, што је, за наше прилике, урађено са великим успехом. Створена је драгоцену уметничка збирка у којој су сакупљена дела сликара, вајара, примењених уметника, дизајнера, модних креатора... Сви ти аутори различитих узраста, занимања, уметничких профила и опредељења, од наиваца до професора универзитета или светски признатих уметника имају нешто заједничко. То је припадност завичају, без обзира да ли су овде само рођени или живе, или су, стицајем прилика, провели део свог живота у нашој средини. Зато је палета уметника завичајаца разнолика и разнобојна, неуједначена и, можда, неуравнотежена у квалитету својих боја, али су све оне присутне у бојама Мораве и неба над Моравом, фресака из Љубостиње и Велућа, Старог Трстеника и завичајних брда... Мноштво праваца, стилова и техника у нашој савременој уметности присутно је у делим аутора заступљених у збирци и временом ће права реч ликовног критичара одредити њихову релевантност у стручном погледу. Пред Народном библиотеком „Јефимија“, коју су творци овог Легата одабрали да у свом завичајном одељењу води бригу о овој уметничкој оставштини, је велика одговорност. На њој је да збирку од скоро двеста уметничких дела, у будућности, сачува, актуелизује и негује као културну вредност нашег града, користећи та искуства и у прикупљању дела завичајних стваралаца из других области, књижевности, науке, музичког стваралаштва... Јер наш крај је завичај многим ствараоцима и делима важним за српску културу и науку. Сви они, заједно са онима који живе и стварају у Трстенику, творе нашу завичајну баштину а најсликовитији, највидљивији део те баштине чине дела уметника окупљених у овом Легату. Хвала Електродистрибуцији Трстеник на том великом дару нашој средини.

Верољуб Вукашиновић,
децембра 2006.

САДРЖАЈ

Увод

Божидар Петровић, СТВРАЊЕ ЛЕГАТА ЗАВИЧАЈНИХ УМЕТНИКА У ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈИ ТРСТЕНИК	5
--	---

Биографије аутора

ГОРДАНА БАЈИЋ	11
МИЛИЦА БАЈИЋ	13
МИОДРАГ-МИЋА БАЈИЋ	15
РУЖИЦА БАЈИЋ	17
ВЛАДИМИР БАНАШЕВИЋ	19
БОШКО БЕКРИЋ	21
ГОРАН БЗЕНИЋ	23
МИЛИСАВ БРКИЋ	25
АНА ВЕЛИЧКОВИЋ	27
ИВАН ВЕЛИЧКОВИЋ	29
МАРИЈА-МАЈА ВЕСЕЛИНОВИЋ	31
ДИМИТРИЈЕ ГВОЗДЕНОВИЋ-ЛЕРИНЧАНАЦ	33
МИЛИЈА ГЛИШИЋ	35
ИВАН ГРАЧНЕР	37
ДРАГОЉУБ ДИМИТРИЈЕВИЋ	39
МИОДРАГ Д. ДИМИТРИЈЕВИЋ	41
СХИ-МОНАХИЊА НИНА	43
МИЛАН ДОДИЋ	45
РАДОМИР ЂУРИЋ	47
ГЕРОСЛАВ ЗАРИЋ	49
МАРИЈА ИЛИЋ	51
ЈЕЛЕНА ЈАКОВЉЕВИЋ	53
СРЕТЕН ЈЕФТИЋ	55
ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ	57
БОЖИДАР КАМАТОВИЋ	59
ЉУБИНКО КАМАТОВИЋ	61
МИЛЕНА КОМАТИНОВИЋ	63
ИВАН КОЦИЋ	65
ЗОРАН ЛУКИЋ	67
ИВАНА РАЈАЧИЋ-ЛАЗАРЕВИЋ	69

МЛАДЕН ЛАЗАРЕВИЋ	71
ДОБРИВОЈЕ-ДОБРИЦА МАКСИМОВИЋ	73
ЈОВАН МАРИНКОВИЋ	75
ОЛГИЦА МАРИСАВЉЕВИЋ	77
МАРИЈА МАРИЋ	79
МИОДРАГ-МИЋА МАРТЕНОВИЋ	81
ВЕСНА МИЛАНОВИЋ	83
НЕБОЈША МИЛЧЕВ	85
АЛЕКСАНДРА НИКОЛИЋ	87
БРАТИСЛАВ НИЋИФОРОВИЋ	89
САША ОРОЛИЋ	91
СЛОБОДАН ОРОЛИЋ	93
ЗВОНИМИР ПЕТКОВИЋ	95
МИЛОМИР-ЛОРЕ ПЕТРОВИЋ	97
ДРАГАН ПЕШИЋ	99
ЉИЉАНА РАДОВАНОВИЋ	101
БОЈАН РИСТИЋ	103
ПЕТАР СИМИЋ	105
ЉУБОМИР СИМОНОВИЋ	107
МИОДРАГ СТОЈАНОВИЋ	109
МИРОЉУБ ФИЛИПОВИЋ-ФИЛИМИР	111
АНДРЕЈ ЧИКАЛА	113
МИЛОШ МИЛОЈЕВИЋ	114
ФИЛИП СТАНИЧИЋ	115

Летаћ Електродистрибуције Трстеник

КАТАЛОГ ДЕЛА	119
--------------------	-----

Прилози

ХРОНОЛОГИЈА УЛАГАЊА ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ У ЛИКОВНУ КУЛТУРУ	156
ИЗ КЊИГЕ УТИСАКА ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ ТРСТЕНИК	158
Верољуб Вукашиновић, ВЕЛИКИ ПРИЛОГ ЗАВИЧАЈНОЈ БАШТИНИ	161

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1(497.11)”19/20”:929
069.51:73/76(497.11)”20”(083.82)

ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈА Трстеник (Трстеник).

Легат завичајних уметника

Легат Електродистрибуције Трстеник
Завичајни уметници : каталог / [уредници
Божидар Петровић, Верољуб Вукашиновић ;
фотографије Небојша Стојановић]. - Трстеник
: Електродистрибуција Трстеник : народна
библиотека ”Јефимија”, 2006 (Београд :
Службени гласник). - 163 стр. : илустр. ;
23 cm

Тираж 350. - Стр. 5-7 : Стварање Легата
завичајних уметника у Електродистрибуцији
Трстеник / Божидар Петровић. - Стр. 161 :
Велики прилог завичајној баштини / Верољуб
Вукашиновић.

ISBN 86-83191-26-5

а) Електродистрибуција Трстеник (Трстеник)
- Легат завичајних уметника - Каталогизација
Ликовни уметници - Србија - Биографије
COBISS.SR-ID 136538636

